

CERKEV JEZUSA KRISTUSA SVETIH IZ POSLEDNJIH DNI • APRIL 2019

Liahona

**Odrešenikovo
sporočilo o upanju in
osvoboditvi, str. 18**

Ko čutite, da ste pozabljeni,
se spomnite vdove iz Naina,
str. 12

Velikonočna hvalnica: »V
svetem vrtu«, str. 24

Kako najti mir in se
izogibati prevari, str. 26

CERKEV
JE TU

Reykjavik Islandija

Reykjavik, slikovito islandsko glavno mesto, v ozadju katerega je zasnežena gora Esja, toplo pozdravlja otoški narod in je od celinske Evrope oddaljen več kot 1.600 kilometrov. Reykjavik, ki so ga leta 874 n. š. najprej naselili Vikingi, je srce islandske kulture, ekonomije in vladnih dejavnosti, kakor tudi eno najbolj čistih, zelenih in varnih mest na svetu.

Prva Islandca sta se krstila na Danskem leta 1851. Kmalu sta se vrnila na Islandijo in leta 1853 je bila ustanovljena prva veja. Danes je na Islandiji skoraj tristo članov in tri veje: v Reykjavíku, Akureyri in Sellfossu. Najbližji tempelj je v Londonu v Angliji, ki je od Reykjavika oddaljen skoraj 1.900 kilometrov.

Čeprav so člani maloštevilni, Cerkev še naprej raste. Cerkveni voditelji so kljub izzivom glede oddaljenosti, prevodov cerkvenega gradiva, nenaklonjenemu vremenu in kulturnim preprekam obljubili, da bo Islandija nekega dne svetilnik drugim državam. Predsednik Gordon B. Hinckley (1910–2008) je Islandijo obiskal in člane opomnil, da so »narod, ki je močan in sposoben narediti velike stvari« (»Wonderful to Have Sweet, Good Land«, *Church News*, 21. sep. 2002, 10)

- Islandski misijon je bil ustanovljen leta 1894, oznanjevanje pa je bilo leta 1914 prekinjeno. Islandija je bila vključena v danski misijon Kopenhagen leta 1975.
- Leta 1977 je starešina Joseph B. Wirthlin (1917–2008), takrat član prvega zbora sedemdeseterih, Islandijo uradno posvetil za pridiganje evangelija.
- Leta 1981 je bila Mormonova knjiga objavljena v islandščini – v jeziku, ki ga ne govorijo nikjer drugje na svetu.

V trenutkih obupa se
spomnite vdove iz Naina

Keith J. Wilson

12

Zaupajmo v Odrešenikovo
odrešitev

predsednik Henry B. Eyring

18

Tri lekcije o ljubezni,
radosti in miru

Brian K. Ashton

26

Naj skrbno
služenje
postane
radost

8

Ko izgubite pogum

V življenju imamo vzpone in padce. Ko smo na tleh, se včasih sprašujemo, kaj dela Bog – zakaj ljubeči Oče dopušča, da se to dogaja? V tem kočljivem položaju se lahko celo vprašamo: »Ali je Bogu sploh mar zame?«

V situacijah, kot je ta, se mi zdijo koristni naslednji odlomki iz svetih spisov:

- **Ps 8:4-5:** »Kaj je človek, da se ga spominjaš? /.../ Naredil si ga malo nižjega od Boga, s slavo in častjo si ga ovenčal.«
- **Jn 10:14:** Jezus je v življenju na zemlji sebe opisal kot »dobrega pastirja« in dodal: »Poznam svoje [ovce].«
- **Moses 1:39:** Tole je eden mojih najljubših verzov, v katerih je Gospod preroku Josephu Smithu razodel svoj namen. Rekel je, da je njegovo delo in slava to, da ljudje prejmejo nesmrtno in večno življenje, s čimer je poudaril svoje zanimanje za nas kot posameznike.
- **Lk 7:11-16:** To poročilo nas ne uči le o Odrešenikovi moči nad smrtjo – primeren opomin v tem velikonočnem obdobju – temveč meni pomeni najboljši vzor tega, kako močno se zaveda vsakega od nas. Od vseh Jezusovih čudežev jih je malo tako pozornih in sočutnih, kot je pomoč vdovi iz Naina. Kot razkrivam v svojem članku (gl. str. 12), to poročilo ponazarja Odrešenikovo zanimanje in ljubezen do vsakega od nas.

Keith Wilson

izredni profesor, Univerza Brigham Younga

- 5 Vstal je!** »Strah nas smrti nič več ni, saj življenje ji sledi!«
- 6 Portreti vere:** Bob in Lori Thurston – kamboški misijon Phnom Penh
Njun misijon ni bil takšen, kot sta pričakovala, vendar ju je vseeno nepričakovano blagoslovil.
- 8 Načela skrbnega služenja:** Naj skrbno služenje postane radost
Enega največjih virov resnične radosti najdemo v služenju.
- 12 V trenutkih obupa se spomnite vdove iz Naina**
Keith J. Wilson
Odrešenik bo v trenutkih našega največjega obupa prišel k nam, prav kakor je k vdovi iz Naina.
- 18 Zaupajmo v Odrešenikovo odrešitev**
predsednik Henry B. Eyring
Če bomo postali pravičnejši, nas bo Gospod vodil, da bomo prosti preizkušenj.
- 24 Glasba:** V svetem vrtu
Tammy Simister Robinson
Odrešenik je za nas živel in umrl.
- 26 Tri lekcije o ljubezni, radosti in miru**
Brian K. Ashton
Srečo lahko najdete ne glede na okoliščine.
- 32 Glas svetih iz poslednjih dni:**
Orkan je pokvaril poročne načrte; kaj je bistvo življenja na zemlji; pesem, ki je vlila upanje; sprejeto povabilo.
- 36 Blagoslovi samostojnosti:** Posel uspeva
Joshua J. Perkey
Pravnik izgubi službo, vendar najde navdih v cerkvenem tečaju za samostojnost.
- 38 Naš dom, naša družina:** Najin sin je sin nebeškega Očeta
Jerlyn Murphy
Ne glede na to, kako ljubimo svoje otroke, jih Bog ljubi še bolj.
- 40 Poučevanje najstnikov in majhnih otrok:** Soočanje s tragedijo
Nasveti, ki bodo vašim otrokom v pomoč, da bodo občutili mir.

Hitra branja

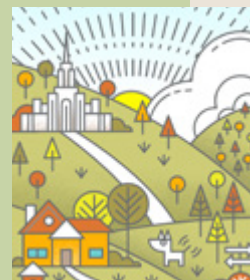
Na naslovnici
Wendy Keller:
Pot v Emavs

Rubrike

Mladi odrasli

42

Kako naj pri vseh možnostih, s katerimi se soočamo, in **prelomnih življenjskih odločitvah**, ki jih sprejmemo, vemo, da **sledimo načrtu, ki ga ima Bog** za nas? Preberite članke tega meseca o **prejemanju razodetij**.

Mladina

50

Naučite se, kako uporabljati patriarhalni blagoslov, kako prejeti navdih, da začnete **nove velikonočne običaje**, in kako vi in drugi lahko **najdete mir**, ko berete članke tega meseca.

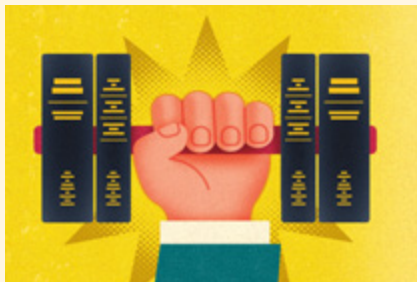

Otroci

Več o tem, **zakaj praznujemo veliko noč**, lahko izveste tako, da berete o Jezusu Kristusu, njegovi odkupni daritvi in vstajenju ter kaj nam pomenita.

PRIKAZ ZGOLJ DIGITALNIH ČLANKOV

Razgibavanje duhovnih mišic

Aspen Stander

Da preprečimo slabenje pričevanja, moramo svoje duhovne mišice neprestano krepati.

Ali evangelij živite ravnodušno?

Chakell Wardleigh

Kakšna je v resnici razlika med tem, da imamo v Cerkvi veliko opraviti, in tem, da smo dejavni v evangeliju?

APRIL 2019, 20. IZDAJA, 1. ŠT.
LIAHONA 18604 177

Mednarodna revija Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni

Prvo predsedstvo: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Zbor dvanajstih apostolov: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Urednik: Randy D. Funk

Svetovalci: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven, Sharon Eubanks, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S. Kacher, Erich W. Kopischke, Lynn G. Robbins

Upravni direktor: Richard I. Heaton

Direktor cerkvenih revij: Allan R. Loyborg

Poslovni vodja: Garff Cannon

Odgovorni urednik: Adam C. Olson

Pomočnik glavnega urednika: Ryan Carr

Pomočnica založnika: Camila Castrillón

Uredniški odbor: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Glavni direktor oddelka za umetnost: J. Scott Knudsen

Direktor oddelka za umetnost: Tadd R. Peterson

Oblikovanje: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hincley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinatorica za intelektualno lastnino: Collette Nebeker Aune

Vodja produkcije: Jane Ann Peters

Produkcija: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrisssa M. Smith

Predtisk: Joshua Dennis, Ammon Harris

Direktor tiska: Steven T. Lewis

Direktor distribucije: Troy R. Barker

Prevodi in pregledi: Mojca Železnikar, Maja Klobčič, Rosana Majc, Nika Klobčič

Distribucija: Corporation of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Nemčija

Podatki o naročniku:

Če bi želeli postati naročnik ali spremeniti svoj naslov, vas prosimo, da stopite v stik z naročniško službo: 00800 2950 2950

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34
E-naslov: orderseu@ldschurch.org
Spletna stran: store.lds.org

Poštni naslov: Liahona, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Liahona (izraz v Mormonovi knjigi pomeni »kompas« oziroma »usmerjevalec«) izhaja v albanščini, angleščini, armenščini, v bislamsščini, bolgarščini, cebuanščini, češčini, danščini, estonsščini, fidžijščini,

finščini, francoščini, grščini, hrvaščini, islandščini, indonezijsščini, italijansščini, japonsščini, kiribatščini, kitajščini, kitajščini (poenostavljena), kmerščini, korejščini, latvijščini, litvanščini, madžarsščini, malgaščini, maršalsščini, mongolsščini, nemščini, nizozemščini, norveščini, poljščini, portugalsščini, romunščini, ruščini, samoanščini, slovensščini, svahilščini, španščini, švedščini, tagaloščini, tahitijsščini, tajščini, tonganščini, ukrajinsščini, urdujščini in vietnamščini. (Pogostnost je odvisna od jezika.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. Vse pravice pridržane. Natisnjeno v Združenih državah Amerike.

Informacije o avtorskih pravicah: Posamezniki gradivo iz Liahone lahko kopirajo za lastno, nekomercialno uporabo (tudi pri cerkvenih poklicih), z izjemo primerov, ki slednjega eksplicitno ne dovoljujejo. Ta pravica je lahko kadar koli preklicana. Vizualnega gradiva se ne sme razmnoževati, če avtorsko dovoljenje umetnine tega ne dopušča. Vprašanja v zvezi z avtorskimi pravicami pošljite na naslov Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt

Lake City, UT 84150, USA ali na e-naslov: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: April 2019 Vol. 20 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Slovenian (ISSN 1532-348X) is published once a year (April) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$1.00 per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

VEČ O TEM

V aplikaciji Evangeljska knjižnica in na liahona.lds.org lahko:

- najdete zadnjo številko izdaje.
- odkrijete zgolj digitalno vsebino.
- poiščete prejšnje številke izdaje.
- pošljete svoje zgodbe in povratne informacije.
- se naročite ali naročnino podarite.
- poglobite preučevanje z digitalnimi orodji.
- posredujete svoje najljubše članke in videe.
- naložite ali natisnete članke.
- poslušate svoje najljubše članke.

NAŠ KONTAKT

Svoja vprašanja ali povratne informacije pošljite na liahona@ldschurch.org.

Svoje zgodbe, ki spodbujajo vero, pošljite na liahona.lds.org ali po navadni pošti na naslov:

Liahona, flr. 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

Jezus vstal je! Jezus vstal je!
Vsi naj narodi pojo.
Zlomil je okove smrti,
vsi ljudje naj to vedo.
Strah nas smrti nič več ni,
saj življenje ji sledi.

(»Jezus vstal je!«, Hvalnice in otroške pesmi, str. 55.)

Ko se boste to veliko noč spominjali Odrešenika, lahko obiščete lds.org/go/4195, kjer boste videli lepo umetnost in pričevanja apostolov o Odrešenikovih lastnostih, ki so omogočile njegovo odkupno daritev in vstajenje.

Bob in Lori Thurston

sta služila v kamboškem misijonu
v Phnom Penhu

Bob in Lori Thurston sta na svojem prvem skupnem misijonu spoznala, da je mogoče učinkovito služiti navkljub jezikovnim oviram in kulturnim razlikam, ker smo vsi Božji otroci.

FOTO: LESLIE NILSSON

Bob:

Nekega dne sva slišala donenje glasbe in opazila, da so postavili šotor. V Kambodži to pomeni, da se bo nekdo poročil ali da je nekdo umrl.

Lori:

Izvedela sva, da je pravkar umrla mati petih ali šestih otrok. Moža se ni omenjalo. Otroci so se pravkar zbudili in videli, da je mama mrtva.

Ena od hčera je samo ihtela. Preko prevajalca je povedala: »Sem najstarejša. Imam vse te brate in sestre. Ne vem, kaj naj storim.«

Samo tesno sem jo objela. Kako je ne bi? Dekle je pravkar izgubilo svojo mamo. Po angleško sem ji rekla: »Vem, da me ne razumeš, vendar ljubim, da boš mamo ponovno videla. Vse bo v redu. Ne boš prepuščena sama sebi.«

Veliko podobnih izkušenj naju je posebej povežalo s Kambodžani.

ODKRIJTE VEČ

Več Portretov vere na lds.org/go/18.

Načela skrbnega služenja NAJ SKRIBNO SLUŽENJE POSTANE radost

Če služimo z ljubeznijo, to prinaša radost tako darovalcu kot prejemniku.

Včasih se naše iskanje sreče v tem življenju lahko zdi kakor tek na električni tekalni stezi. Tečemo in tečemo in vendar se nam zdi, da nismo prišli nikamor. Nekateri misel o skrbnem služenju drugim preprosto občutijo kot nalaganje dela.

Toda nebeški Oče želi, da doživljamo radost, in nam je rekel, da »ljudje so, da bi imeli radost« (2 Ne 2:25). In Odrašenik je učil, da je služenje drugim bistveno pri tem, kako v svoje življenje in v življenja drugih prinašamo radost.

Kaj je radost?

Radost je opredeljena kot »čustvo velikega zadovoljstva in sreče«. ¹ Preroki svetih iz poslednjih dni so poskrbeli za pojasnilo, kaj nam daje radost in kako jo najdemo. »Radost, ki jo čutimo, ima le malo opraviti z življenjskimi okoliščinami in vse s tem, na kaj se v življenju osredotočamo,« je rekel predsednik Russell M. Nelson. »/.../ Radost izvira iz in zaradi [Jezusa Kristusa]. On je vir vse radosti.« ²

Skrbno služenje prinaša radost

Ko je Lehi jedel sad drevesa življenja, mu je dušo navdala »izredno velika radost« (1 Ne 8:12). Njegova prva želja je bila, da bi ta sad jedel s tistimi, ki jih je imel rad.

Naša pripravljenost, da skrbno služimo drugim, tovrstno radost lahko prinese nam in njim. Odrešenik je učence učil, da nam sad, ki ga obrodimo, ko smo povezani z njim, prinaša polnost radosti (gl. Jn 15:1–11). Če opravljamo njegovo delo, tako da služimo in si prizadevamo k njemu pripeljati druge, je to lahko radostna izkušnja (gl. Lk 15:7; Al 29:9; NaZ 18:16;

50:22). To radost lahko izkusimo tudi navzlic nasprotovanju in trpljenju (gl. 2 Kor 7:4; Kol 1:11).

Odrešenik nam je pokazal popolni vzor tega, kako je enega največjih virov resnične radosti v tem življenju moč najti v služenju. Če bratom in sestram služimo, kakor je Odrešenik, z dobrotljivostjo in ljubeznijo v srcih, lahko izkusimo radost, ki presega preprosto srečo.

»Če [skrbno služenje] sprejmemo voljnih src, se bomo /.../ približali temu, da bi postali sionsko ljudstvo in občutili presegajočo radost s tistimi, ki smo jim pomagali na poti

VIR PRAVE RADOSTI

Odrešenik nam je pokazal popoln vzor tega, da je resnično radost v tem življenju moč najti v služenju.

učenca,« je učila sestra Jean B. Bingham, generalna predsednica Društva za pomoč.³

Kako naj skrbno služenje napravimo bolj radostno?

Veliko je načinov, kako v skrbno služenje vnesemo več radosti. Sledi nekaj predlogov.

- 1. Razumite svoj namen v skrbnem služenju.** Veliko je razlogov za skrbno služenje. Bog je rekel, da je njegovo delo in slava, da bi človek prejel nesmrtnost in večno življenje (Moses 1:39). Ko sprejmemo povabilo predsednika Russella M. Nelsona, naj drugim pomagamo na poti zavez, lahko najdemo radost v tem, da sodelujemo v Božjem delu.⁴ (Več o namenu skrbnega služenja gl. »Ministering Principles: The Purpose That Will Change Our Ministering«, *Liahona*, jan. 2019.)
- 2. Pri skrbnem služenju naj gre za ljudi, ne za naloge.** Predsednik Thomas S. Monson nas je pogosto opomnil: »Nikdar ne dopustite, da bi bila težava, ki jo je treba razrešiti, pomembnejša od tega, da bi izkazali ljubezen.«⁵

Pri skrbnem služenju gre za ljubezen do ljudi, ne za stvari, ki jih je treba narediti. Ko se bomo učili ljubiti, kakor je Odrešenik, bomo bolj odprti za radost, ki izhaja iz služenja drugim.

- 3. Skrbno služenje naj bo preprosto.** Predsednik M. Russell Ballard, vršilec dolžnosti predsednika zbora dvanajstih apostolov, nam pravi: »Po preprostih in majhnih stvareh se zgodijo velike stvari. /.../ Naša majhna in preprosta dejanja prijaznosti in služenja bodo ustvarjala življenje, polno ljubezni do nebeškega Očeta, predanosti delu Gospoda Jezusa Kristusa in občutka miru ter radosti, vsakič ko bomo nekemu pomagali.«⁶

Ne odlašajte z radostjo služenja

Ljudje se včasih obotavljajo, da bi prosili za potrebno pomoč, zato bo naše ponujeno služenje morda prav tisto, kar potrebujejo. Toda če se ljudem vsiljujemo, tudi ni rešitev. Dobra zamisel je, da prosimo za dovoljenje, preden skrbno služimo.

Starešina Dieter F. Uchtdorf iz zbora dvanajstih apostolov je pripovedoval o materi samohranilki, ki je dobila norice – in potem so zboleli še otroci. V sicer čistem domu sta nastala direndaj in nesnaga. Umazana posoda in perilo sta se kopičila.

V trenutku, ko se je počutila popolnoma nemočno, sta na vrata potrkali sestri Društva za pomoč. Nista rekli: »Povej nama, ali lahko pomagava.« Ko sta videli situacijo, sta planili v akcijo.

»Pospravili sta nered, v dom prinesli luč in čistočo ter poklicali neko prijateljico, da je prinesla nekaj zelo potrebne špecerije. Ko sta svoje delo naposled končali in se poslovili, sta to mlado mater pustili v solzah – v solzah hvaležnosti in ljubezni.«⁷

Tako darovalki kot prejemnica so občutile toplo radosti.

4. Skrbnemu služenju odvzemite stres. Ni vaša odgovornost, da skrbite za odrešitev drugega. To je med tem posameznikom in Gospodom. Naša odgovornost je, da jih ljubimo in jim pomagamo, da se obrnejo k Jezusu, ki je njihov Odrešenik.

V življenju razvijajte radost

Več radosti, miru in zadovoljstva lahko razvijemo v življenju, bolj se bomo pri skrbnem služenju lahko razdajali. Radost prinaša Sveti Duh (gl. Gal 5:22 in NaZ 11:13). To je nekaj, za kar lahko molimo (gl. NaZ 136:29) in prikličemo v življenje. Sledi nekaj zamisli, kako v življenju razvijamo radost:

- 1. Štejte blagoslove.** Ko premišlujete o svojem življenju, v dnevnik napišite to, s čimer vas je Bog blagoslovil.⁸ Opazite dobro okrog sebe.⁹ Bodite pozorni na stvari, ki vas zadržujejo pred tem, da bi občutili radost, in zapišite načine, da bi jih bolje razrešili ali razumeli. Med to veliko nočjo si vzemite čas, da se močneje povežete z Odrešenikom (gl. NaZ 101:36).
- 2. Vadite čuječnost.** Radost lažje občutite v trenutkih tihega premišljevanja.¹⁰ Tiho prisluhnite tistemu, kar vam prinaša radost (gl. 1 Krn 16:15). Čas, stran od medijev, je včasih potreben, zato da vadite čuječnost.¹⁰
- 3. Ne primerjajte se.** Rečeno je bilo, da nas primerjanje oropa radosti. Pavel je posvaril tiste, ki »so namreč nespametni, ker sami sebe po sebi merijo in se primerjajo sami s seboj« (2 Kor 10:12).
- 4. Prizadevajte si za osebno razodetje.** Odrešenik je učil, da bomo, če bomo prosili, prejeli razodetje za razodetjem, znanje za znanjem, da bomo lahko spoznali skrivnosti in miroljubne stvari, tisto, kar prinese radost, tisto, kar prinese večno življenje (NaZ 42:61).

Klic k dejanjem

Kako bi zaradi skrbnega služenja v življenju lahko postali še bolj radostni? ■

Načela v tem članku lahko uporabimo v vsakdanjih odnosih, vendar so namenjena skrbnim bratom in sestram pri njihovih prizadevanjih, da bi blagoslovili posameznike in družine, ki so jim dodeljeni.

OPOMBE

1. »Joy«, en.oxforddictionaries.com
2. Russell M. Nelson, »Radost in duhovno preživetje«, 186. jesenska generalna konferenca, okt. 2016, 87–90.
3. Jean B. Bingham, »Skrbno služimo, kakor je Odrešenik«, 188. spomladanska generalna konferenca, apr. 2018.
4. Gl. Russell M. Nelson, »Ko gremo skupaj naprej«, Liahona, apr. 2018, 4–7.
5. Thomas S. Monson, »Naj bo potovanje radostno«, 178. jesenska generalna konferenca, okt. 2008, 95–99.
6. M. Russell Ballard, »Radost služenja«, 181. spomladanska generalna konferenca, apr. 2011, 49–50.
7. Gl. Dieter F. Uchtdorf, »Po evangeliju živite radostno«, 184. jesenska generalna konferenca, okt. 2014, 130–133.
8. Gl. Henry B. Eyring, »O, pomnite, pomnite«, 177. jesenska generalna konferenca, okt. 2007, 79–82.
9. Gl. Jean B. Bingham, »Da boste lahko imeli polnost radosti«, 187. jesenska generalna konferenca, okt. 2017, 96–99.
10. Dieter F. Uchtdorf, »Kaj je najpomembnejše«, 180. jesenska generalna konferenca, okt. 2010, 20–23.
11. Gl. Gary E. Stevenson, »Duhovni mrk«, 187. jesenska generalna konferenca, okt. 2017, 50–54.

V trenutkih obupa se spomnimo

vdove iz Naina

Zlasti ko čutimo, da so nas pozabili ali spregledali, bi se morali spomniti: Jezus je vdovi prišel pomagat natanko v trenutku stiske in prišel bo tudi nam.

Keith J. Wilson

izredni profesor za starodavne svete spise, Univerza Brigham Younga

V življenjskih vzponih in padcih včasih čutimo, da Bog v našem vsakdanjem življenju ni kaj dosti dejaven. Naši vzorci se zdijo precej dolgočasni in monotoni. Kaj dosti se ne spremeni in včasih je težko pokazati na eno področje, kjer je v naših okoliščinah Bog neposredno posredoval. Kadar zapadem v takšne občutke nepomembnosti svojega lastnega življenja, se pogosto spomnim ženske iz Nove zaveze, ki se je nemara počutila tako. Sveti spisi je ne poimenujejo, poznamo pa jo preprosto po imenu njene vasi in po poročnem statusu.

Ženska je vdova iz Naina, njeno osupljivo zgodbo pa zapiše le evangelist Luka. Zame predstavlja bistvo posebljenega Odrešenikovega služenja in tega, kako je pomagal obupanim, preprostim ljudem v svoji družbi. To poročilo gladko reši vprašanje, ali nas Bog pozna in ali mu je za nas mar.

Kratek povzetek čudeža iz sedmega poglavja Evangelija po Luku prikazuje Jezusa, ki prekine pogrebno procesijo in mrtvega mladeniča čudežno obudi v življenje. Toda za razumevanje ozadja je treba vedeti veliko več. Kot pri vseh čudežih, še zlasti pa pri tem, je širša slika bistvena za razumevanje tega dogodka. Ker sem poučeval v Jeruzalemskem središču Univerze Brigham Younga, vam bom predstavil nekaj osebnih vpogledov na ta čudež.

Nain je bila za časa Jezusa kmečka vasica ob vznožju gore Moré, ki je bila na vzhodni strani doline Jezreel. Mesto je bilo precej odmaknjeno. Do njega je bilo moč dostopati po eni sami cesti. Ta naselbina je bila v Jezusovem času majhna in relativno ravnina in je takšna ostala vse doslej. To mesto je nekajkrat v zgodovini stelo zgolj štirintrideset hiš in le 189 ljudi.¹ Danes v njem živi okrog 1.500 prebivalcev.

Luka poročilo začne z zapisom, da je bil Jezus dan prej v Kafarnaumu in da je ozdravil stotnikovega služabnika (gl. Lk 7:1–10). Nadalje izvemo, da je Odrešenik nato *dan kasneje* (11. v.; poudarek dodan) šel v mesto po imenu Nain, spremljala pa ga je velika skupina učencev. Zaporedje je zelo pomembno. Kafarnaum se nahaja na severni obali Galilejskega jezera, 183 metrov pod morsko gladino. Nain je približno osemindeset kilometrov jugozahodno od Kafarnauma na morski višini 213 metrov, zaradi česar je do Naina potrebna naporna pot navzgor. Da bi prišli peš iz Kafarnauma v Nain, bi potrebovali vsaj en dan ali dva. Nedavno je skupina mladih študentov iz Jeruzalemskega središča BYU potrebovala deset ur, da so to pot prehodili po tlakovanih cestah. To pomeni, da je Jezus moral vstati zelo zgodaj ali po možnosti celo hoditi ponoči, zato da je »naslednji dan« prestregel pogrebno procesijo.²

Ko se je Kristus po zelo naporni poti približal mestu, so na pogrebnih nosilih prinesli mladega moškega, ki je bil verjetno v svojih dvajsetih letih.³ Luka nam pove, da je bil ta mladi moški edini sin neke vdove, nekateri učenjaki pa grško besedilo razlagajo tako, da ni imela nobenega drugega potomca.⁴ V tej njeni nadvse nesrečni

družinski tragediji jo je spremljala velika skupina vaščanov.

Očitno bi bila sinova smrt tragedija za vsakogar, toda pomislite, kaj je to pomenilo za to vdovo. Ampak kaj bi to za vdovo brez naslednika pomenilo družbeno, duhovno in finančno v starodavnem Izraelu? V starozavezni kulturi so verjeli, da je bilo to, če je mož umrl še mlad, znamenje Božje sodbe za greh. Tako so nekateri verjeli, da Bog preživeli vdovi nalaga kazen. V Rutini knjigi je Naomi, ko je zelo zgodaj ovdovela, objokovala: »Gospod [je] pričal proti meni in mi je Mogočni storil húdo.«⁵

Ne le, da se je vdova iz Naina soočala z duhovno in čustveno bolečino, temveč tudi s finančnim propadom – začela je celo očitno hirati.⁶ Ženska je bila ob poroki dodeljena moževi družini glede finančne zaščite. Če je umrl, se je skrb zanjo prenšla na njenega prvorojenca. Sedaj pa je umrl vdovin prvorojenec in edini sin in je bila finančno obubožana. Če je bil njen sin sredi dvajsetih let, je bila verjetno ženska v srednjih letih, ki je živela v majhnem, odmaknjem podeželskem mestu in naenkrat duhovno, družbeno in finančno obubožala.

Jezus je natanko v kratkem času, ko so vaščani sina te ženske nesli ven, da bi ga pokopali, prišel

do procesije in »se mu je zasmilila« (Lk 7:13). Dejansko bi to lahko bila Lukova najbolj nezadostna navedba. Jezus je nekako začutil skrajno obupen položaj te vdove. Morda je bila vso noč razprostrta na zemeljskih tleh in nebeškega Očeta rotila, da bi vedela zakaj. Morda ga je celo naravnost vprašala, zakaj hoče, da še živi na zemlji. Morda pa jo je bila groza dolge osamljenosti, s katero se bo soočala. Ne vemo. Vemo pa, da se je Odrešenik odločil takoj oditi iz Kafarnauma, zaradi česar je morda moral hoditi vso noč, zato da je prestregel pogrebno procesijo, tik preden so telo položili v zemljo.

Da, ko je Jezus zagledal njen objokani obraz, ko je hodila za procesijo, se mu je ženska močno zasmilila – toda videti je, da je to sočutje izhajalo iz tega, kar je občutil veliko prej, preden je »prestregel« tisti pogrebni dogodek. Prišel je prav v trenutku njene stiske.

Jezus je nato vdovi rekel. »Ne jokaj!« (v. 13) Ni se bal obredne nečistosti in se je »dotaknil nosil« in procesija se je »ustavila«. Nato je zapovedal: »Mladenič, rečem ti: Vstani!

Mrtvi se je vzdignil in začel govoriti; in Jezus ga je dal njegovi materi.« (v. 14–15) Seveda so bili množica vaščanov in Jezusovi privrženci osupli, ko se je njihova skupna bridkost sprevrgla v čisto radost. Vsi so »slavili Boga ter govorili: 'Velik prerok je vstal med nami.'« (v. 16) Toda pri tem čudežu je šlo tudi za rešitev ene obupane duše. Jezus se je zavedal, da je bilo nekaj zelo narobe pri tej ženski – na katero je njena kultura gledala zviška. Njen položaj je klical po njegovi takojšnji pozornosti, četudi je moral daleč potovati, da bi bil tam natančno ob pravem trenutku. Vedel je za njen obupen položaj in je hitro prišel. Predsednik Thomas S. Monson (1927–2018) je izrekel neizpodbitno resnico, ko je rekel: »Ko se bomo nekega dne ozrli nazaj na navidezna naključja v svojem življenju, bomo spoznali, da navsezadnje sploh niso bila naključna.«⁷

Sedaj mora ta tako spodbuden dogodek za nas postati veliko več kot dobra svetopisemska zgodba. Nezmotno potrди, da je Jezus vedel za to revno, pozabljeno in obubožano vdovo. Zlasti ko čutimo, da so nas pozabili ali spregledali,

bi se morali spomniti: Jezus je vdovi prišel pomagat natanko v trenutku stiske in prišel bo tudi nam. Poleg tega nas Odrešenikov vzor lahko nauči še eno lekcijo, in sicer pomembnost tega, da ljudem okrog sebe pomagamo, da so blagoslovljeni. Od časa do časa jih bo veliko okrog vas izgubilo pogum. Če jim lahko poveste o »sestri iz Naina« in kako je Gospod natanko poznal njen obup in veliko notranjo stisko, jim s tem noč lahko spremenite v dan. Spomnite se odločnega spoznanja Spencerja W. Kimballa (1895–1985): »Bog nas opazi in bdi nad nami. Vendar za naše potrebe navadno poskrbi preko drugega človeka.«⁸

Od vseh Jezusovih čudežev v njegovem času na zemlji jih je malo tako pozornih in sočutnih, kot je njegova pomoč vdovi iz Naina. Opominja nas, da smo zanj pomembni in da nas ne bo nikoli pozabil. Tega ne smemo pozabiti. ■

OPOMBE

1. Gl. E. Mills, *Census of Palestine 1931: Population of Villages, Towns, and Administrative Areas* (1932), 75.
2. Gl. S. Kent Brown, *The Testimony of Luke* (2015), 364.
3. Gl. Brown, *The Testimony of Luke*, 365.
4. Gl. Brown, *The Testimony of Luke*, 365.
5. V Izaiju 54:4 Gospod pripoveduje o vdovi Izrael, da se ne bo »nič več spominjala sramote, ker je bila zapuščena« (novi angleški prevod).
6. Gl. Brown, *The Testimony of Luke*, 365.
7. Thomas S. Monson, v Joseph B. Wirthlin, »Lessons Learned in the Journey of Life«, *Liahona*, maj 2001, 38.
8. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*, 2006, str. 82.

Za ogled svetopisemskega videa »Widow of Nain« (Vdova iz Naina), obiščite lds.org/go/041917.

predsednik
Henry B. Eyring
drugi svetovalec
v Prvem
predsedstvu

ZAUPANJE V ODREŠENIKOVO odrešitev

Odrešeniku sta njegova odkupna daritev in vstajenje vlila moč, da nas v naših preizkušnjah okrepi oziroma iz njih reši.

Za tiste med nami, ki smo izgubili ljubljene, je pot pred nami morda žalostna in osamljena – zlasti za tiste, ki nimajo spoznanja in pričevanja o odkupni daritvi in vstajenju Odrešenika Jezusa Kristusa. Spomnite se njegovih dveh nejevernih učencev na poti v Emavs. Približal se jima je vstali Gospod in ju vprašal, zakaj sta žalostna. Luka nam odgovori:

»Dejala sta: Kar se je zgodilo z Jezusom Nazarečanom, ki je bil prerok, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom;

kako so ga naši veliki duhovniki in poglavarji izročili v smrtno obsodbo in ga križali.

Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo odkupil Izrael.« (Lk 24:19–21)

Spoznanje in pričevanje, da *je bil* on tisti, ki je odkupil Izrael, nas tolaži. Pretrgal *je* »spone smrti« (Moz 15:23). Postal *je* »prvenec tistih, ki so zaspali« (1 Kor 15:20).

Omogočil *je* tempeljske zaveze, ki nas za vedno povežejo s tistimi, »ki smo jih že dolgo tega imeli radi in jih za nekaj časa izgubili!«¹

V tem velikonočnem času bi rad povedal del govora, ki sem ga o Odrešenikovi moči odrešitve imel pred nekaj leti na duhovnih minutah. To, da sem ga pripravil in podal, me je okrepilo. Molim, da bo ob branju okrepil tudi vas.

Odrešenik pozna naše bridkosti

Za nekatere se življenje konča prej, sčasoma pa za vse med nami. Vsak od nas se bo soočil s preizkušnjo ob smrti nekoga, ki ga imamo radi.

Zadnjič sem srečal moškega, ki ga nisem videl že, odkar mu je umrla žena. Povsem naključno

sem ga srečal v prijetnem počitniškem okolju. Ko je pristopil k meni, se je smehljaj. Ker sem se spomnil na smrt njegove žene, sem ga zelo previdno pozdravil: »Kako ste?«

Smehljaj je izginil, v oči so mu stopile solze in tiho je nadvse resno rekel: »Dobro sem. Vendar je zelo težko.«

Res je zelo težko, kot vas je že veliko spoznalo in bomo nekoč vedeli vsi. Najtežji del te preizkušnje je ugotoviti, kako predelati žalost, osamljenost in izgubo, ob katerih lahko čutimo, kot da bi izgubili del sebe. Bridkost utegne trajati

kot kronična bolečina. In nekateri morda občutijo jezo ali nepravičnost.

Odkupna daritev in vstajenje sta mu dala moč, da nas v takih preizkušnjah reši. S svojimi izkušnjami je spoznal vse naše bridkosti. Lahko bi jih spoznal po navdihu Duha, vendar se je odločil, da jih bo spoznal tako, da jih bo sam izkusil. To je poročilo:

»In glejte, rodil se bo Mariji na jeruzalemskem, ki je dežela naših dedov, ker je devica, dragocena in izvoljena posoda, katero bo obsenčil Sveti Duh in spočela bo po njegovi moči in rodila sina, da, in sicer Božjega Sina.

In šel bo dalje in trpel bolečine in stiske in skušnjave vsake vrste; in to zato, da se bo spolnila beseda, ki pravi, da bo nase prevzel bolečine in boleznij svojega ljudstva.

In nase bo prevzel smrt, da bo razvezal spone smrti, ki vežejo njegovo ljudstvo; in nase bo prevzel njihove slabosti, da bo poln usmiljenja, po mesu, da bo po mesu vedel, kako podpirati svoje ljudstvo glede na njihove slabosti.« (Al 7:10–12)

Dobri ljudje, ki jih imate okrog sebe, bodo poskušali razumeti vašo bridkost ob smrti ljubljene. Morda jo občutijo tudi sami. Odrešenik ne samo, da bridkost razume in čuti, temveč čuti tudi *vašo* osebno bridkost, ki jo čutite samo vi. Do potankosti vas pozna. Pozna vaše srce.

Povabite Svetega Duha

Ko boste povabili Svetega Duha, da vas bo tolažil in blagoslovil, bo Odrešenik lahko vedel, katero od številnih stvari lahko delate, da bo najbolje za vas. Vedel bo, s čim bo najbolje, da začnete. Včasih bo to molitev. Včasih bo to, da boste tolažili nekoga drugega. Poznam vdovo, ki jo je bolezen oslabila, a je bila navdihnjena, da obišče

---

Gospod bi naše bridkosti lahko poznal po navdihu Duha, vendar se je raje odločil, da jih bo poznal iz lastnih izkušenj.

drugo vdovo. Nisem bil tam, vendar sem prepričan, da je Gospod navdihnil zvesto učenko, da pomaga drugi, in je tako lahko pomagal obema.

Odrešenik lahko na veliko načinov pomaga tistim, ki žalujejo, vsakemu tako, kot potrebuje. Vendar ste lahko prepričani, da to lahko naredi in bo naredil tako, kot je najboljše za žalujoče in njihove bližnje. Ko Bog ljudi odreši bridkosti, je ena od stalnic, da do njega čutijo otroško ponižnost. Velik vzor moči zveste ponižnosti najdemo v Jobovem življenju (gl. Job 1:20–22). Druga Jobova stalnica je trajna vera v moč Odrešenikovega vstajenja (gl. Job 19:26).

Vsi bomo vstali, tudi ljubljene, ki umrejo. Ko se bomo ponovno srečali, to ne bo v eteričnem smislu, temveč v telesih, ki ne bodo nikoli umrla niti ostarela niti zbolela.

Ko se je Odrešenik po vstajenju prikazal svojim apostolom, v njihovi bridkosti ni potolažil samo njih, temveč vse nas, ki bomo morda kdaj žalovali. Njih in nas je pomiril takole:

»Mir vam bodi! /.../ Poglejte moje roke in moje noge, da sem jaz sam. Potipljite me in pogledajte, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz.« (Lk 24:36, 39)

Gospod nas lahko navdihne, da v bridkosti sežemo po moči odrešitve tako, kot je za nas najbolje. Odločimo se lahko, da bomo drugim služili za Gospoda. Pričujemo lahko o Odrešeniku, o njegovem evangeliju, o obnovi njegove cerkve in o njegovem vstajenju. Spolnujemo lahko njegove zapovedi.

Vse te odločitve privabijo Svetega Duha. Sveti Duh nas lahko potolaži tako, kot potrebujemo. In po navdihu Duha imamo lahko pričevanje o vstajenju in jasen pogled na veličastno ponovno snidenje. Tako tolažbo sem čutil, ko sem se ozrl na nagrobnik nekoga, ki sem ga poznal – zanjo vem, da jo bom nekoč v prihodnosti držal v rokah. Ker sem to vedel, nisem bil samo potolažen, temveč me je prevzelo tudi veselo pričakovanje.

Če bi ta malčica odrasla, bi potrebovala odrešitev pri drugačni vrsti preizkušenj. Preizkušena bi bila, da bi pri telesnih in duhovnih izzivih, ki jih imamo vsi, ostala zvesta Bogu. Čeprav je telo čudovita stvaritev, se vsi soočamo z izzivom, kako skrbeti, da dobro deluje. Vsi se borimo z boleznimi in posledicami staranja.

»Bodite ponižni«

Moč odrešitve od naših preizkušenj nam je na razpolago. Deluje prav tako kot odrešitev od preizkušnje, ki sledi, ko se soočimo s smrtjo ljubljenega. Tako kot taka odrešitev ne pomeni vedno, da bo ljubljeni preživel, odrešitev od drugih preizkušenj morda ni to, da jih odstrani. Gospod nam morda ne bo prinesel olajšanja, dokler ne razvijemo vere za sprejetje odločitev, zaradi katerih bo začela moč

---

*Lahko ste prepričani,
da Odrešenik lahko in
bo pomagal tako, kakor
je najbolje za tiste, ki
žalujejo, in za tiste
okrog njih.*

odkupne daritve delovati v našem življenju. Tega ne zahteva zaradi ravnodušnosti, temveč ker nas ima rad.

Vodilo, kako prejeti Gospodovo moč za odrešitev iz življenjskega nasprotovanja, je dal Thomas B. Marsh, ki je bil tedaj predsednik zbora dvanajstih apostolov. Imel je hude preizkušnje in Gospod je vedel, da jih bo doživel še več. Tukaj je nasvet zanj, ki ga sprejemam zase in

ga ponujam vam, da bodimo ponižni in Gospod Bog nas bo vodil za roko in nam odgovarjal na molitve (NaZ 112:10).

Gospod nas hoče vedno voditi do odrešitve s tem, da postanemo pravičnejši. To zahteva kesanje. In ponižnost. Torej pot do odrešitve vedno zahteva ponižnost zato, da nas bo Gospod lahko vodil za roko, kamor nas hoče peljati skozi težave in naprej k posvetitvi.

Zaradi preizkušenj lahko pride do negodovanja ali malodušja. Ponižnost, ki jo vi in jaz potrebujemo, da bi nas Gospod vodil za roko, izhaja iz vere. Izhaja iz vere, da Bog res živi, da nas ima rad in da bo to, kar hoče – čeprav utegne biti težko – vedno najbolje za nas.

Odrešenik nam je pokazal takšno ponižnost. Brali ste, kako je v getsemanskem vrtu molil, medtem ko je za naše dobro prestal preizkušnjo, ki presega našo sposobnost razumevanja ali vztrajanja ali celo mojo sposobnost, da bi to opisal. Spomnite se njegove molitve: »Oče, če hočeš, daj, da gre ta kelih mimo mene, toda ne moja volja, ampak tvoja naj se zgodi.« (Lk 22:42)

Poznal je svojega nebeškega Očeta, velikega Elohima, in mu zaupal. Vedel je, da je njegov Oče vsemogočen in neskončno prijazen. Ljubljeni Sin je prosil s ponižnimi besedami – kot majhen otrok – za pomoč moči odrešitve.

Bodite pogumni in potolaženi

Oče Sina ni odrešil tako, da bi odstranil preizkušnjo. Zaradi nas tega ni naredil, temveč je Odrešeniku dovolil, da dokonča zadano nalogo. Ker vemo za pomoč, ki jo je priskrbel Oče, nas to lahko vselej opogumlja in tolaži:

»Prikazal se mu je angel iz nebes in ga krepčal.

Ko ga je obšel smrtni boj, je še bolj goreče molil. Njegov pot je postal kakor kaplje krvi, ki padajo na zemljo.

Ko je vstal od molitve, je šel k učencem in ugotovil, da so od žalosti zaspali.

Rekel jim je: 'Kaj spite? Vstanite in molíte, da ne pridete v skušnjava.'« (Lk 22:43–46)

Odrešenik je molil za odrešitev. Ni mu bil dan izhod iz preizkušnje, temveč dovolj utehe, da jo je veličastno prestal.

Njegova zapoved učencem, ki so bili sami preizkušeni, nam je vodilo.

Jezus Kristus je plačal odkupnino za vse naše grehe in za grehe vseh otrok nebeškega Očeta, zato da bomo odrešeni smrti in greha.

Odločimo se lahko, da ji bomo sledili. Odločimo se lahko, da bomo vstali in molili z veliko vere in ponižnosti. In sledimo lahko zapovedi, dodani v Evangeliju po Marku: »Vstanite, pojdimo!« (Mr 14:42).

To je nasvet za prestajanje telesnih in duhovnih življenjskih preizkušenj. Ko boste zase naredili vse, kar lahko, boste še vedno potrebovali Božjo pomoč. Zato vstanite in pojdite, vendar pridobite njegovo pomoč tako hitro, kot lahko, ne čakajte na stisko, da bi prosili za odrešitev.

Resno pričujem, da Bog Oče živi in nas ima rad. To vem. Njegov načrt sreče je popoln in res je načrt sreče. Jezus Kristus je vstal, kot bomo tudi mi. Trpel je, da bi nas lahko tolažil v vseh preizkušnjah. Plačal je odkupnino za vse naše grehe in grehe vseh otrok nebeškega Očeta, tako da bomo lahko odrešeni smrti in greha.

Vem, da nas v Cerкви Jezusa Kristusa Sveti Duh lahko tolaži in očisti, če sledimo Gospodu. Da bi vas potolažil in vam pomagal v časih vaše stiske in v vseh življenjskih preizkušnjah. ■

Iz govora »The Power of Deliverance« na duhovnih minutah na Univerzi Brigham Younga 15. januarja 2008.

OPOMBA

1. »Lead, Kindly Light«, *Hymns*, št. 97.

J. KIRK RICHARDS. IZSEK IZ SLIKE GETSEMANI; OJČNE VEJE. GETTY IMAGES

V svetem vrtu

Pozorno ♩ = 60-68

Besedilo in glasba: Tammy Simister Robinson

1. V sve-tem vr - tu si s krv - jo me od - ku - pil mi - lost - no.
2. Tvo - je ra - ne vi - del sem, volj - no si se da - ro - val.
3. S ča - šo to iz - ka - zal bom spoš - to - van - je za te - lo,

V olj - čnem ga - ju za - me si mo - lil ti, Od - re - še - nik,
Vem, da si tr - pel za vse in u - m - rl si za - me,
žrt - vo - va - no, ran - je - no. Zdaj o te - bi pri - čal bom.

mo - lil ti, Od - re - še - nik. Str - to te - bi dam sr - ce,
in u - m - rl si za - me. Str - to te - bi dam sr - ce,
Zdaj o te - bi pri - čal bom. Str - to te - bi dam sr - ce,

tvo - ja vol - ja zgo - di se. V olj - čnem ga - ju za - me si
tvo - ja vol - ja zgo - di se. Vem, da si tr - pel za vse
tvo - ja vol - ja zgo - di se. Da ne boš nič več tr - pel,

mo - lil ti, Od - re - še - nik, mo - lil ti, Od - re - še - nik.
in u - m - rl si za - me, in u - m - rl si za - me.
Je - zus, za - te bom ži - vel, Je - zus, za - te bom ži - vel.

© 2003 Tammy Simister Robinson. Vse pravice pridržane.

Razmnoževanje pesmi je dovoljeno za priložnostno, nekomercialno uporabo v cerkvi ali doma.

To obvestilo mora biti na vsakem izvodu pesmi.

Brian K. Ashton

drugi svetovalec
v generalnem predsedstvu
Nedeljske šole

Tri lekcije o ljubezni, radosti in miru

Če boste sledili tem trem korakom, se bo vaše življenje lahko zelo spremenilo in pomagalo vam bo čutiti sadove Duha.

Ko sem študiral na kolidžu, sem veliko pre-mišljeval o prihodnosti. Ko je ta prihodnost vendarle napočila – mislim na življenje po kolidžu – sem se naučil tri odločilne lekcije, zaradi katerih se mi je življenje zelo spre-menilo. Rad bi vam govoril o teh spoznanjih in upam, da vam ne bo vzelo toliko časa kot meni, da se jih boste naučili. Lahko vam pomagajo najti več radosti v življenju – in nazad-nje prejeti povzdignjenje z nebeškim Očetom.

1. Iščite srečo, mir in Svetega Duha

Svojo ženo Melindo sem spoznal približno šest me-secev po vrnitvi z misijona, ko sem bil v drugem letniku kolidža. Takoj sem vedel, da se hočem poročiti z njo. Vendar ona ni čutila enako. Šele pet let kasneje je konč-no dobila odgovor, da bo »dobro«, če se poroči z mano.

---

*Ko delate
preproste
stvari in zaupate
v žrtev Jezusa
Kristusa, lahko*

*ne gledate na
okolščine
najdete ljubezen,
radost in mir.*

svet pravi, da prinaša srečo. Ker občutki ljubezni, radosti in miru pravzaprav prihajajo od Duha, ni potrebno, da bi bilo to, da jih občutimo, sploh povezano z našimi posvetnimi okoliščinami.

Prosim, razumite, da ne pravim, da bomo vedno srečni ali da naše posvetne okoliščine ne bodo nikoli vplivale na našo srečo.

Pravzaprav, če ne bi okusili grenkega, ne bi mogli poznati sladkega (gl. NaZ 29:39; gl. tudi Moses 6:55).

Včasih se moramo boriti. Poleg tega nekatera telesna in čustvena stanja lahko povzročijo veliko trpljenje in nam zelo otežijo, da bi čutili Duha. A če si prizadevamo, da bi v življenju imeli Duha in zaupamo Bogu, smo na splošno lahko srečni.

Iz lastnih izkušenj pričujem, da je to res. Zaradi te izkušnje med Melindinim misijonom sem opazil, da sem običajno srečen, če delam tisto, kar v moje življenje privabi Duha, vključno z odločitvijo, da bom verjel in sprejel to, da se bo vse izšlo, kot želi Bog (gl. JakK 3:2).¹

2. Ne podležite slepilom

Satan si prizadeva, da bi nas zmedel in prevaral, in tako ponuja lažne nadomestke za vse, kar dela Bog. Odrešenik nas kljub Satanovim prizadevanjem, da bi nas prepričal v nasprotno, uči, da »slabo drevo [ne more] obroditi dobrega daru« (3 Ne 14:18). Ker je Satan slabo drevo, nas ne more pripraviti, da bi čutili »ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blágost, dobrotljivost, zvestobo, krotkost [in] samoobvladanje« (Gal 5:22–23). Pravzaprav si prizadeva, da bi bili nesrečni (gl. 2 Ne 2:27).

Torej, kaj dela Satan? Poskuša nas prevarati.

Prevaral je mojo prijateljico, eno od izvoljenih. Služila je misijon in je bila izjemna misijonarka. Ko se je z misijona vrnila domov, je nameravala delati vse preproste stvari, ki so na misijonu privabile Duha v njeno življenje in jo krepile. In nekaj časa je to delala.

V teh petih letih sem doživel eno najhujših življenjskih preizkušenj. Vedel sem, s katero naj bi se poročil, in Duh me je še naprej spodbujal, vendar se mi ni zdelo, da bi ta cilj lahko dosegel.

Kmalu zatem, ko sem diplomiral, se je Melinda odločila, da bo šla na misijon – prepričan sem, da deloma zato, da bi šla proč od mene. Ko je bila na misijonu, sem bil občasno nesrečen, ker sem se osredotočal na to, česar nisem imel. Vseeno sem vsak dan preučeval svete spise in molil, služil v cerkvi in si prizadeval delati tisto, kar bi v moje življenje privabilo Svetega Duha.

Nekega zgodnjega, zelo mrzlega nedeljskega jutra v Minneapolisu v Minnesoti v ZDA sem med vožnjo na cerkveni sestanek razmišljal: »Zdaj bi moral biti prav zares nesrečen. Zdi se, da nič ne gre tako, kot bi želel. A nisem nesrečen. Neverjetno srečen sem!«

Torej, kako sem bil lahko srečen, ko pa sem preživljal težko preizkušnjo?

Odgovor najdemo v Pismu Galačanom 5:22–23: »Sad Duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blágost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, samoobvladanje.«

Ker sem delal tisto, kar mi je v življenje privabilo Duha, sem čutil Božjo ljubezen. Čutil sem radost in mir. Potrpežljiv sem bil v stiskah in še vedno srečen.

To, da v življenju, družini in zakonu občutimo ljubezen, radost in mir, ne izhaja iz tega, da imamo veliko hišo, lepe avte, najnovejša oblačila, smo poklicno uspešni ali karkoli drugega, za kar

---

*Satan v
prizadevanju,
da bi nas zme-
del in prevaral,
ponuja slepilne
nadomestke
za vse, kar
dela Bog.
Odrešenik
nas uči, da »sla-
bo drevo
[ne more]
obroditi
dobrega daru«.*

(3 Ne 14:18)

A opazovala je prijatelje, med katerimi je bilo veliko bivših misijonarjev, ki so vsako nedeljo prihajali v cerkev, vendar so zunaj cerkve živeli, kot živi svet. Zdeli so se srečni. Počeli so »zabavne« stvari. In zdelo se je, da njihov življenjski slog od njih ne zahteva toliko dela kot njen.

Počasi je prenehala delati preproste stvari, ki so ji na misijonu vlivale duhovno moč. Še vedno je imela pričevanje, vendar mi je povedala, da je prišla do zaključka: »Če sem se le udeleževala cerkvenih sestankov, sem bila dobro – bila sem na pravi poti.« Pa vendar je rekla: »Duhovno sem bila nedejavna.«² Ker je živela, kot živi svet, je ena slaba odločitev vodila do druge in kmalu je zanosila.

Nepravične odločitve so jo navsezadnje dohiteli. Ni bila srečna in se je tega zavedala. Na srečo je spoznala, da je bila zavedena in se je pokesala.

Njena zgodba poudarja, da so lahko zavedeni celo najboljši med nami. Poleg tega izpostavlja, da moramo nenehno bdeti, da nismo prevarani. To dosežemo tako, da delamo preproste stvari, ki v naše življenje privabijo Duha.

Z veseljem povem, da je moja prijateljica zdaj srečna, prizadeva si spolnjevati zapovedi in je s telesom in duhom dejavna v evangeliju.

Satan nas prevara na veliko načinov. Omenil jih bom samo nekaj.

Satan nas poskuša prepričati, da bi posvetnim stvarjem dali prednost pred duhovnimi. Kdaj naše prioritete niso primerne, lahko vemo, če smo

pozorni na to, kako pogosto rečemo: »Ta trenutek sem preveč zaposlen ali preutrujen, da bi _____.« Na črto vpišite: šel v tempelj, služil, preučeval svete spise in se poglobljaj vanje, opravljal svoj poklic ali celo molil.

Eden od razlogov, zakaj se nam zdi, da smo tako zaposleni, je to, da si Satan zelo prizadeva, da bi nas zamotil. Uporablja pametni telefon v naši roki, radio v našem avtu, televizijo v našem domu in neskončen seznam drugih stvari, ki nam skoraj ves čas odvrta pozornost. Posledica je, da imamo občutek, da smo zaposleni bolj, kot v resnici smo.

Druge posledice teh motenj je, da se vse manj poglobljamo. Satan nas odvrta zato, ker ve, da poglobljanje, zlasti v svete spise, vodi k močnejši spreobrnitvi in večjim razodetjem.

Naslednja Satanova prevara se zgodi zaradi predstave, da so naša dejanja pomembnejša od notranjih vzgibov. Če nimamo pravega vzgiba, da bi delali duhovne stvari, nam ne uspe izkušati radosti evangelija. Zato se nam spolnjevanje zapovedi zdi vse bolj kot breme in Satan ve, da bomo najverjetneje prenehali delati to, kar vemo, da bi morali, če mu le uspe, da tako čutimo.

Satan nas tudi zavaja, da verjamemo, da radost in sreča izhajata iz lahkega življenja ali ker se enostavno ves čas zabavam. Ni res! Resnica je, da ni radosti ali sreče, ne da bi nekaj premagovali (gl. 2 Ne 2:11, 23).

Zadnja Satanova prevara, ki jo bom omenil, je to, da nas poskuša prepričati, da je hudobija s svojimi kratkotrajnimi užitki resnično sreča. Satan ve, da lahko vsaj za trenutek določeni občutki ali čustva (1) povzročijo, da mislimo, da čutimo sadove Duha, (2) zakrijejo našo željo po teh sadovih ali (3) se zdijo kot sprejemljivi nadomestki.

Na primer, Satan nas lahko skuša, da si prizadevamo za poželenje namesto za ljubezen. Pritegne nas lahko z vznemirjenjem namesto s trajno radostjo. Prizadeva si, da bi nas zamotil, namesto da bi nam naklonil mir. Hoče, da bi bili pravičniški, navdušeni in politično korektni namesto nesebični, stalno poslušni in pravilno duhovno osredotočeni. Zaradi njegovih skušnjav smo morda zmedeni, kar nas lahko pripelje do tega, da mislimo, da bo kršenje zapovedi pripeljalo do sreče.

3. Delajte preproste stvari

Običajno nam prav preproste stvari v življenje privabijo Duha, nas varujejo pred tem, da bi bili zavedeni in nam nazadnje pomagajo pridobiti moč, da spolnujemo zapovedi in prejmemo večno življenje. Odrešenik je starešine Cerkve v Kirtlandu v Ohio to načelo učil z besedami, naj bodo neutrudni v dobrih delih, kajti polagajo temelj velikega dela. In iz majhnega nastane to, kar je veliko (NaZ 64:33).

Zakaj so preproste stvari tako pomembne? V naslednjem verzu je Odrešenik pojasnil, da Gospod zahteva srce in voljan um (NaZ 64:34). Zakaj je Odrešenik to, da delamo preproste stvari, povezal s srcem in voljnim umom? Kajti če dosledno delamo majhne stvari, predamo srce in um Bogu, kar nas očisti in posveti (gl. He 3:35).

Očiščenje in posvetitev malo po malo spremeni samo našo naravo, tako da postajamo vse bolj

podobni Odrešeniku. Zaradi tega postanemo tudi bolj dovzetni za navdihe Svetega Duha, zaradi česar je manj možnosti, da bi bili zavedeni.

V zadnjem letniku srednje šole me je oče doma učil seminar. Ker je bila tisto leto tema Mormonova knjiga, se je oče odločil, da jo bova skupaj prebrala verz za verzom in se pogovarjala o tem, kar sva se naučila. Med branjem mi je oče postavljaj vprašanja, zaradi katerih sem razmišljaj o tem, kar sva brala, in mi pojasnil, česar nisem razumel. Še vedno se spominjam učenja o Odrešeniku in čutil sem, da je resnično obiskal Nefijce in da so mi zaradi njegove odkupne daritve grehi resnično lahko odpuščeni.

V tistih urah, ki sva jih imela z očetom, sem dobil osnovo glede svetih spisov. Med branjem sem nekaj začutil. In kar je morda še pomembnejše, spremenile so se moje želje, motivacija in dejanja. Hotel sem postati boljši. Uvidel sem, pri čem sem bil zaveden. Pogosteje sem se kesal. Še pred koncem prvega letnika na kolidžu sem svete spise bral vsak dan.

V tistem času je predsednik Ezra Taft Benson (1899–1994) člane Cerkve prosil, naj vsak dan berejo Mormonovo knjigo in naučeno udejanjajo.³ Tako sem poleg vsega ostalega, kar sem bral, prebral vsaj nekaj malega iz Mormonove knjige.

Na misijonu sem se naučil, kako res preučevati svete spise in se z njimi gostiti. Ne samo, da sem med branjem čutil Svetega Duha, temveč sem začel čutiti tudi radost, ko sem med

*Obljubljam,
da boste,
če se boste
vsak dan
gostili s svetimi
spisi, še posebej
z Mormonovo
knjigo,
v življenje
privabili Duha.*

preučevanjem svetih spisov iskal odgovore za svoje težave in težave mojih raziskovalcev.

Po misijonu sem se s svetimi spisi gostil vsak dan. Ker je ta navada privabila Svetega Duha v moje življenje, sem prejel vodstvo, ki mi je pomagalo bolj učinkovito izkoriščati čas. Zato sem bil boljši pri študiju in kasneje pri delu. Postalo je enostavneje sprejemati dobre odločitve. Več sem molil in marljiveje opravljal svoje poklice. To, da sem se gostil s svetimi spisi vsak dan, ni rešilo vseh mojih težav, vendar je bilo življenje lažje.

Predsednik Gordon B. Hinckley (1910–2008) nas je avgusta 2005 pozval, naj preberemo oziroma ponovno preberemo Mormonovo knjigo do konca leta.⁴ Ker sem jo tako ali tako vsak dan bral, sem bil že pri Etrovi ali Moronijevi knjigi. Ko sem teden ali dva kasneje prišel do konca, sem zato sklepal, da sem opravil izziv predsednika Hinckleyja.

Potem pa je našo družino obiskal zvesti hišni učitelj. Vprašal je, kako mi gre z povabilom predsednika Hinckleyja.

Povedal sem mu, da sem imel srečo, da sem Mormonovo knjigo začel brati, preden je predsednik Hinckley dal ta izziv. Potem sem pravičniško oznanil, da sem opravil nalogo.

Na srečo je hišni učitelj to videl drugače. Ko me je obzirno popravil, mi je Duh prišepnil, da ima hišni učitelj prav.

Zdaj sem moral prebrati dve poglavji na dan, da sem ponovno končal do konca leta. Ko sem Mormonovo knjigo več bral, sem opazil, da je

še več moči prišlo v moje življenje. Bil sem bolj radosten. Jasneje sem videl stvari. Še pogosteje sem se kesal. Hotel sem služiti drugim in jih reševati. Manj dovzeten sem bil za Satanovo zavažanje in skušnjave. Še rajši sem imel Odrešenika.

Tistega novembra sem bil poklican za škofa našega oddelka. Izpolnitev izziva predsednika Hinckleyja me je pripravila na ta poklic. Od takrat opazim, da bolj, ko sem zaposlen v službi ali v cerkvi, bolj moram preučevati svete spise, posebej Mormonovo knjigo.

Tudi vi lahko v življenju prejmete enake blagoslove in moč, če se boste

gostili s svetimi spisi vsak dan. Če se boste vsak dan gostili s svetimi spisi, še posebej z Mormonovo knjigo, vam obljubljam, da boste v življenje privabili Duha in boste spontano vsak dan molili, se pogosteje kesali in vam bo lažje vsak teden v cerkev in vzeti zakrament.

Če boste delali te preproste stvari in zaupali v Gospoda, vam pričujem, da boste našli ljubezen, radost, mir in srečo, ne glede na okoliščine. Pričujem tudi, da je to mogoče zaradi žrtve Jezusa Kristusa. Vse dobro pride zaradi njega (gl. Mor 7:22, 24). ■

Iz govora na duhovnih minutah »Happiness, Deceit, and Small Things«, ki ga je imel na Univerzi Brigham Younga 5. decembra 2017.

OPOMBE

1. Ko smo trdni v veri v Kristusa, se lahko gostimo z Božjo ljubeznijo, ne glede na naše okoliščine.
2. Zapisni in prepis razgovora v avtorjevi lasti.
3. Gl. Ezra Taft Benson, »A Sacred Responsibility«, *Ensign*, maj 1986,

77–78; gl. tudi »The Book of Mormon – Keystone of Our Religion«, *Ensign*, nov. 1986, 4–7.

4. Gl. Gordon B. Hinckley, »First Presidency Message: A Testimony Vibrant and True«, *Ensign*, avg. 2005, 2–6.

Ustaviti naju ni mogel niti orkan

Kmalu potem, ko sem se vrnila z misijona, sem prejela povabilo, naj grem na ples. Na plesu sem založila telefon in neki mlad moški se je ponudil, da mi ga bo pomagal najti. Ko sva se pogovarjala, sva odkrila, da sva se oba nedavno vrnila z misijona in da imava veliko skupnih zamisli in ciljev.

Najin odnos se je razvijal in sva se zaročila. Najine sanje so bile, da bi se pečatila v templju v Washingtonu D.C., preden bi se marca 2018 zaprl zaradi prenove. Toda potem ko sva sprejela to odločitev, sva bila preizkušena. Prvič, izgubila sem službo in nikakor nisva mogla prihraniti denarja za potovanje v tempelj. Nadalje, Portoriko je tik pred najinim poročnim datumom prizadel orkan.

Ko nas je prizadel orkan Marija, je uničil naš lepi otok. Trgovine so se zaprle. Ostali smo brez elektrike; vodo,

hrano in druge osnovne potrebščine je bilo težko dobiti. Izgubila sva vse, kar sva načrtovala, da bova uporabila za najin poročni sprejem. Sprejem sva morala odpovedati in videti je bilo, da bova morala odpovedati tudi poroko. Potovanje v in iz Portorika je bilo omejeno in nihče ni vedel za kako dolgo. Začutila sem obup in navdajala sta me dvom in zmeda.

Nekega večera sva se z zaročencem pogovarjala o najinem položaju. Potovanje je bilo negotovo, sprejema ali poročnih oblačil nisva imela, vendar je Duh potrdil, da morava zaupati Gospodu. Najpomembnejše je bilo, da se pečativa v templju. Za pomoč sva molila k nebeškemu Očetu.

Ko so bili poleti iz Portorika vzpostavljeni, sva morala napraviti nove načrte za polet in prestaviti datum pečatenja.

Tedne po orkanu smo bili brez komunikacijskih povezav, deloval pa je prijateljičin mobilni telefon. Dovolila nama ga je uporabiti, da sva navezala stik s tempeljem. Vse sva lahko ponovno uredila, da bi se še vedno lahko pečatila! Nekaj tednov pred potovanjem so nama družinski člani in prijatelji podarili čevlje in oblačila in nama pomagali dobiti veliko stvari za poroko.

Ko sva končno vstopila v tempelj, sva vse skrbi pustila za seboj. Držala sva se za roke, da bi v prihodnost vstopila skupaj. Resnično lahko rečem, da sem občutila, kako naju Gospodova roka vodi in nama zatrjuje, da bo, dokler mu bova zaupala, vse v redu. Danes sva blagoslovljena z lepim sinom in smo družina, pečatena za vso večnost. ■

Koraima Santiago de Jesus, San Juan, Portoriko

Po orkanu Marija je bilo videti, da bova morala poroko odpovedati.

»To je to!«

Nekoga zimskega večera sem se potem, ko sem kot škof opravil veliko razgovorov, domov vrnil pozno. Bil sem izčrpan. V službi je bilo že tedne stresno in čutil sem, da družinske in cerkvene odgovornosti presegajo moje zmožnosti.

Tisti večer sem moral popraviti avtomobil, zato da bi naslednje jutro lahko prišel na delo. Ko sem oblekel delovnega pajaca, sem vlogo škofa zamenjal za mehanika. Ulegel sem se na mrzla garažna tla pod avtomobil in začel delati. Zakaj moram zmrzovati, biti izčrpan in se naprezati, potem ko sem ta dan že trdo delal? Izgubljal sem potrpežljivost in začel jokavo, roteče moliti k nebeškemu Očetu.

»Ali je možno, da bi mi malo pomagal?« sem rekel. »Po najboljših močeh si prizadevam biti dober oče, mož in škof in živeti po zapovedih. Mar ne bi služil

bolje, če bi se lahko malo odpočil? Prosim, pomagaj mi tole narediti, da bom lahko šel v posteljo.«

Nenadoma so me v mislih močno prešinile tri jasne besede:

»Kaj?« sem odgovoril.

Besede so se spet pojavile: »To je to!«

V mislih in srcu sem počasi začel razumevati, ko so se besede pojavile v tretje: »To je to!« Te besede so mojemu duhu prinesle sporočilo. »To« je bilo tukajšnje življenje in in doživel sem trenutek rasti, s pomočjo katere naj bi postal, kar nebeški Oče želi, da postanem. Bilo je, kakor da bi mi Duh rekel: »Ali si pričakoval, da na tem zemeljskem potovanju ne bo naporov?« Ko sem vstal s tistih mrzlih betonskih tal, nisem bil isti.

Odvisno, kako se na preizkušnje odzovemo, ampak lahko jih vidimo kot darove ljubečega Očeta v nebesih.

Popravljal sem avtomobil, ko me je v mislih močno prešinilo jasno sporočilo.

Nudi nam priložnost, da se soočimo s preizkušnjami, zato se naučimo obratovati k njemu. Če se, smo blagoslovljeni z učenjem in duhovno rastjo.

Tiste tri besede, ki sem jih v mislih prejel tistega mrzlega večera na garažnih betonskih tleh, me blagoslovljajo več kot petintrideset let. Močno si prizadevam, da nobena preizkušnja ni zaman. Preizkušnje vidim kot priložnosti za učenje tega, česar se morda sicer ne bi nikoli naučil. ■

Richard J. Anderson, Utah, ZDA

Očeta sem videla peti

Na misijonu v Honoluluju na Havajih v ZDA sem bila le štiri mesece in pol, ko sem imela hud napad in sem kasneje dobila diagnozo epilepsije. V naslednjih mesecih sem morala hoditi v bolnišnico, prestati številna testiranja in novo zdravilo z neprijetnimi stranskimi učinki.

Do takrat sem se tako osredotočala na misijonarsko delo, da domotožja nisem kaj dosti občutila, od trenutka, ko sem doživela napad, pa me je bolelo srce. Pogrešala sem starše in se počutila osamljeno celo, ko so me obdajali čudoviti, skrbni ljudje. Nisem si želela domov, želela pa sem občutiti mir.

Z dovoljenjem predsednika misijona sem po telefonu govorila s starši o svojih zdravilih. Oče, ki so se mu

ravno izpolnile življenjske sanje, da bi se pridružil Tabernakeljskemu zboru na Tempeljskem trgu, mi je zatrdil, da bo z vsem srcem zame pel na generalni konferenci, ki se je začela naslednji dan.

Naslednje jutro sem goreče molila za mir, ki sem ga tako obupno potrebovala. Prej sem med generalno konferenco že prejela odgovore na konkretna vprašanja in zaupala sem, da bom spet lahko vodena. Ko se je konferenca začela, je zbor zapel hvalnico »Dearest Children, God Is Near You« (Ljubi otroci, Bog je blizu vas, *Hymns*, št. 96). Že prvo minuto sem na televizijskem zaslonu zagledala očeta. Kamera se je kar nekaj časa ustavila na njegovem obrazu.

V oči so mi stopile solze, ko me je zajel globok občutek miru. Vedela sem,

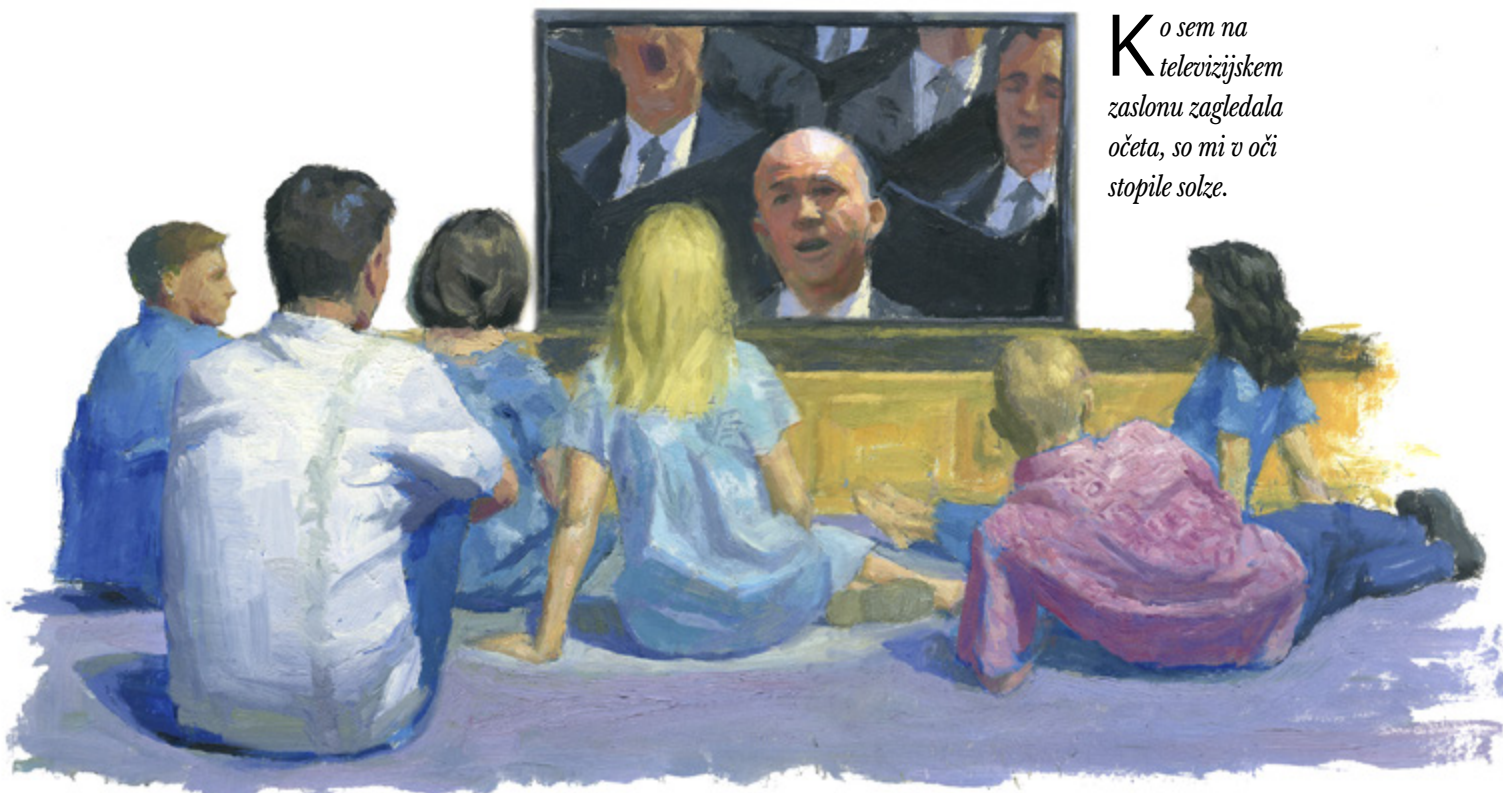
da me Bog ljubi. Točno je vedel, kaj tisti dan potrebujem – preprosto gotovost, da je blizu mene in da ve, kako sem.

Občutila sem Božjo ljubezen in v širšem smislu ljubezen svoje družine, družabnic in predsednika misijona. Namesto da bi se počutila obremenjeno, sem zdaj videla priložnost za zблиžanje z Gospodom.

Moji zdravstveni izzivi niso izginili. Naposled sem morala prej končati misijon, toda vedela sem, da mi Bog stoji ob strani in da me ljubi. Ta gotovost me je spremljala še v veliko srčnih bolečinah in mi je dajala upanje v najtemnejših urah. Drugi lahko rečejo, da je bilo naključje, jaz pa vem, da je to, da sem očeta videla peti o Božji ljubezni, majhen čudež v moji stiski. ■

Maria Oka, Kalifornija, ZDA

Ko sem na televizijskem zaslonu zagledala očeta, so mi v oči stopile solze.

Povabilo Ricardu

Ko slišim za cerkveno dejavnost, nanjo vedno povabim deset ljudi, ki niso člani Cerkve. To delam že leta. Pripravim vabila, jih dam v bele ovojnice in molim, da bi me Duh vodil. Potem vabila razdelim. Redko jih pride vseh deset, a že če pride samo eden, se mi zdi, da sem uspel.

Pred nekaj leti sem pripravil deset vabil na ognjišče za poročene pare. Devet sem jih razdelil sodelavcem, eno pa mi je ostalo. Nisem vedel, komu naj ga dam. Čez nekaj minut je šel mimo moje mize Ricardo, prodajni zastopnik. Začutil sem navdih, naj ga povabim, čeprav je že odklonil povabilo sodelavca, naj se udeleži dogodka v njegovi cerkvi. Nisem mislil, da bi ga zanimalo.

Ko pa je šel na poti ven ponovno mimo moje mize, sem ponovno začutil navdih. Vendar je odšel tako hitro, da nisem uspel govoriti z njim. Molil sem, da bi se Ricardo vrnil, če naj mu dam vabilo.

Ko sem nehal moliti, se je vrnil, da bi me nekaj vprašal. Potem sem rekel: »Ricardo, v moji cerkvi imamo dejavnost za poročene pare. Izmenjavali bomo izkušnje o tem, kako živeti srečno vsak dan. Potem bo ples. Boš prišel, če te povabim?«

»Seveda!« je rekel Ricardo, vendar me njegov odgovor ni prepričal.

»Vsaj poskusil sem,« sem pomislil.

Devet vabil sem razdelil sodelavcem, eno pa mi je ostalo. Nisem vedel, komu naj ga dam.

Z ženo sva na dejavnost prišla zgodaj, da bi pozdravila ljudi, ko so prihajali. Iznenada sem zagledal Ricarda z njegovo ženo Regino. Predstavil sem ju ženi in ostalim prisotnim. Ves večer se je zdelo, da se Ricardo in Regina zabavata. Presenečen sem bil, ko sta rekla, da bosta prišla v nedeljo v cerkev, da bi izvedela več.

Ricardo, Regina in njuna dva otroka so res izvedeli več. Sčasoma so se

pridružili Cerkvi. Kasneje so se pečatili v templju. Ricardo mi je nekoč povedal, da sta se z ženo pogovarjala o ločitvi, potem pa ga je Gospod pripeljal v mojo pisarno.

Prosil sem Boga za odpuščanje, ker sem mislil, da Ricardo ne bo sprejel povabila. Spoznal sem, da je pomembno, da povabimo vsakogar. Nikoli ne veste, kdo bo sprejel. ■

Martin Apolo Cordova, Paraná, Brazilija

Posel uspeva

Joshua J. Perkey
cerkvene revije

Zahvaljujoč temu, kar se je Teddy Reyes naučil na tečaju o samostojnosti, so se takrat, ko so se mu ena vrata zaprla, kmalu odprla druga.

V Santo Domingu v Dominikanski republiki je ura štiri zjutraj in Teddy Reyes je že pokonci in dela. Danes

mora veliko postoriti, zato da mu bo posel še naprej uspeval. Začne rezati paradižnike in kruh. Nato naredi svojo posebno omako.

Ob šestih zjutraj prispeta dva zaposlena, da mu pomagata, in priprave se pospešijo. Do osmih zjutraj napravijo tristo sendvičev, vsak posebej je v plastičnem ovoju in zložen v vreče. Pojavi se še šest zaposlenih in vsa ekipa gre ven prodajat.

Do devetih zjutraj so vsi z izjemo nekaj sendvičev – treh ali štirih, ki jih je Teddy prihranil zato, da bi nahranil svojo ekipo – prodani.

Teddyju gre posel dobro. Toda stvari niso bile vselej lahke. V zadnjih petih letih dejansko ni mogel najti stalnega dela v svojem izbranem poklicu – kot pravnik.

Kako je torej Teddy preklopil s svetovanja strankam na prodajo sendvičev? Seveda je moral veliko trdo delati, vendar je moral tudi pozorno udejanjati

načela, ki se jih je naučil na tečaju, ki ga je nudila cerkvena pobuda za samostojnost.

Izguba službe

Pred petimi leti je bilo videti, da ima Teddy krasno življenje. Imel je dobro službo pravnika, nedavno se je poročil in je krstil svojo ženo. »Vendar sva ime-la nekaj izzivov,« je rekel, »in izgubil sem službo.«

Teddy si je v naslednjih štirih letih močno prizadeval najti delo. »Bilo je veliko dela, ki bi ga lahko opravljal, toda nihče me ni hotel plačati. Sam se poskusil ustvariti različna delovna mesta, vendar se ni obneslo.«

Njegova žena Stephany je imela dobro službo, toda zgolj njena plača ni zadostovala za račune. Par je kmalu dobil otroka. Bila sta navdušena, vendar so njune finance kopnele. Izgubila sta hišo, morala sta prodati avtomobil in sta porabila vse prihranke. Naposled sta se morala preseliti v manjšo hišo, ki je bila v lasti Stephanyne matere.

Toda Teddy ni obupal. Kmalu se je pojavila nepričakovana priložnost.

Moč samostojnosti

Teddy je po letih težav vedel, da je čas za spremembo.

»Odločil sem se, da bom šel na cerkvene tečaje za samostojnost,« pravi. »Slišal sem zanje, vendar sem vedno mislil, da niso zame. Mislil sem, da gre

pri tem samo za to, da stvari delaš sam. Tečaji so bili čudoviti.«

Teddy se je najprej pridružil skupini Osebne finance. Potem se je pridružil skupini Zagon in širitev mojega podjetja. Skupinski tečaji so Teddyju pomagali s poslovnim znanjem, pomagali pa so mu tudi pri duhovnem razvoju.

»Z udeležbo na teh tečajih se je vse spremenilo,« pravi. »Odločil sem se, da bom naredil vse, kar so učili. In moje finančno stanje se je nemudoma spremenilo. Začel sem plačevati polno desetino, vsak dan moliti, preučevati svete spise in udeležati vero. In stvari so se spremenile – začel sem varčevati denar in posvečevati nedeljo. Vsako načelo me je blagoslovilo.«

Teddy se je v skupini Zagon in širitev mojega podjetja naučil, kako prepoznati potencialni proizvod, ki bi koristil strankam, kjer živi. Ko je ocenil, kaj ljudje iščejo, je začel prejemati navdih. Ljudje njegovega področja so imeli radi sveže sendviče, vseh pa jim je bilo tudi, če so jih lahko naročili – in če so jim jih dostavili.

»Veliko restavracij ima posebno omako, zaradi katere njihova hrana izstopa,« pravi Teddy. »Zato sem razvil svojo posebno omako za sendviče!«

Širjenje podjetja

Tisti dan, ko je Teddy odprl podjetje, je naredil trideset sendvičev.

»Čez trideset minut sem bil že doma,« pravi. »Ženo je zaskrbelo, ko me

je našla na kavču. Vprašala me je, kaj delam tako zgodaj doma – mar ne bi moral prodajati sendvičev? Sem že vse prodal!«

Teddy je v naslednjih nekaj tednih stopil v stik z lokalnimi podjetji in šolami. Številni so navdušeno kupovali njegove sendviče in podjetje je začelo rasti. Hitro se je naučil, kako skrbeti za svežo zelenjavo, zato da traja. Prav tako natanko ve, kako dolgo ostane njegova posebna omaka. Vsak večer naroči in gre iskat kruh. V soboto kupi zelenjavo po znižani ceni, ki stane manj, vendar je v ponedeljek še vedno dobra.

Kmalu je začel prejemati naročila za posebne vrste sendvičev in celo velika naročila za posebne priložnosti. Potreboval je pomoč in je začel zaposlovati ljudi.

S tem ko je Teddy ustvaril pozitivne odnose z lokalnimi šolami in podjetji, je pridobil dejavne, stalne stranke. V štirih mesecih je imel osem zaposlenih in je prodal tristo sendvičev na dan, pet dni v tednu. Njegova prodajna ekipa je bila tako učinkovita, da je vse sendviče prodala celo poleti, ko so bile šole zaprte. Teddy se je sedaj pripravljen ponovno širiti.

Ker se je udeležil tečajev za samostojnost, je bil navdihnjen z zamisljivo o poslu s sendviči. »Zaradi vodstva Cerkve in blagoslovov, ki sem jih prejel,« pravi, »imam zelo trdno pričevanje o Cerkvi in Jezusu Kristusu.« ■

Najin sin je sin nebeškega Očeta

Jerlyn Murphy

Najin ljubi sinček Hayden je prišel na svet moder, ni dihal in se je boril za življenje. Ni jokal. Ni se premikal.

Ko so zdravniki in medicinske sestre tekali po bolnišnični sobi, sem vedela, da je nekaj hudo narobe. Moj mož in moj oče sta Haydnu hitro dala duhovniški blagoslov, nakar so ga naglo odpeljali na oddelek za intenzivno nego. Kmalu so mu postavili diagnozo redke srčne okvare. V nekaj dneh je prestal več operacij srca.

Hayden je zaradi čudežne moči duhovniških blagoslovov, postov in molitev premagal vse in preživel. Bila sva presrečna, da sva sina prinesla domov in smo začeli s skupnim življenjem.

Hayden je v naša življenja prinesel neizmerno radost. Zanj sva ljubeče skrbela in ga občudovala. Toda sčasoma me je začelo skrbeti, da se ne razvija po pričakovanjih. Čeprav so naju specialisti prepričevali, da bo sčasoma to nadoknadil, sem čutila ključljivo tesnobo, ko sem si prizadevala pomagati sinu.

Z možem sva raziskovala Haydno bolezen, da bi izvedela vse, kar lahko. Delala sva vse, kar so nama naročili zdravniki. Vendar napredka ni bilo.

Postajala sem utrujena in razdražena. Očeta v nebesih sem prosila, naj mi pomaga najti nekoga, ki bi Haydnu lahko pomagal, vendar pomoči ni bilo.

Stanje se mu je poslabšalo. Začel je dobivati napade. Bilo naju je strah. Mislila sva, da ga izgubljava.

Nekega večera sem bila dolgo pokonci, ker sem iskala odgovore. Haydnu sem napisala pismo. Povedala sem mu, kako rada ga imam in kako močno si prizadevam, da bi mu olajšala življenje. Obljubila sem mu, da si bom do konca svojega življenja prizadevala, da bi mu priskrbel pomoč, ki jo potrebuje.

Za trenutek sta me prevzela razočaranje in negotovost. Pokleknila sem in Očeta v nebesih vprašala: »Zakaj?« Mislila sem, da mi je sina poslal, ker je vedel, da mu nikoli ne bom nehala skušati pomagati. Zakaj torej ne najdem odgovorov? Zakaj je vsak nov zdravnik in vsako novo zdravljenje vodilo v še eno slepo ulico? Ali nebeški Oče Haydna nima rad?

Nikoli ne bom pozabila tistega trenutka. Nenadoma me je prevzel neizmeren občutek ljubezni. Na misel so mi prišle besede, ki niso bile moje: »Jerlyn, ali misliš, da ga imaš rajši kot jaz?«

Otrpnila sem. Čas se je ustavil. Solze so mi tekle po licih, a ne zaradi razočaranja kot prej, temveč zaradi upanja, razumevanja in ljubezni.

V tistem trenutku se je vse spremenilo. Srce se mi je omehčalo. Moja vprašanja so postala

drugačna. Zdaj razumem, da ima Oče v nebesih Haydna rad s popolno ljubeznijo. Hayden je bil poslan sem v telo, ki ustreza njegovim potrebam in priložnostim za rast in učenje. Ima edinstvene sposobnosti in izzive, prav kot vsak od nas. Spoznala sem, da so otroci s posebnimi potrebami dragoceni in ljubljene otroci nebeškega Očeta, ki imajo tu na zemlji posebno poslanstvo.

Z možem ves čas dobivava odgovore in blagoslove, vendar prihajajo ob Gospodovem ča-

su, ne najinem. Usmerili so naju do pravih knjig, terapij, šol in učiteljev, ki Haydnu pomagajo do uspeha v zemeljskem življenju. Prizadevava si iskati pot, ki jo je Oče v nebesih pripravil za Haydna, namesto poti, po kateri sva midva hotela, da bi hodil. Delava vse, kar je v najini moči, da bi Haydnu pomagala doseči njegov božanski potencial in živeti življenje, ki ga je nebeški Oče načrtoval zanj. Načrt nebeškega Očeta razumeva zdaj toliko jasneje, da razumeva, da je bil Hayden njegov, preden je bil najin. ■

Avtorica živi v Arizoni v ZDA.

Na misel so mi prišle besede, ki niso bile moje: »Ali misliš, da ga imaš rajši kot jaz?«

TELO: NEPREČENLJIV DAR

»Zaradi običajno neznanih razlogov se nekateri ljudje rodijo s telesnimi omejitvami.

Določeni deli telesa so morda nepravilno razviti. Regulacijski sistemi morda niso v ravnovesju. In telesa vseh so podvržena boleznim in smrti. Pa vendar je dar fizičnega telesa neprecenljiv. Brez njega ne moremo doseči polne radosti.

Ne potrebujemo popolnega telesa, da bi dosegli božansko usodo. Pravzaprav nekaj najljubeznejših duš prebiva v slabotnih telesih. Veliko duhovno moč pogosto razvijejo tisti s telesnimi pomanjkljivostmi, prav zato, ker jih imajo. Takšni posamezniki so upravičeni do vseh blagoslovov, ki jih ima Bog pripravljene za svoje zveste in poslušne otroke.«

Predsednik Russell M. Nelson, »We Are Children of God«, *Ensign*, nov. 1998, 86–87.

Soočanje s tragedijo

Otroci bodo slej ko prej doživeli tragedijo, bodisi v bližini doma ali daleč stran. Vendar »lahko celo v svetu, ko vse okrog nas vlada nemir, prejmemo blagoslov notranjega miru«. ¹ Sledi nekaj predlogov, kaj lahko naredite, da boste otrokom pomagali občutiti ta mir.

Stabilnost

Ko se zgodi nekaj tragičnega, se otrokom lahko zazdi, da jih je vrglo iz ravnovesja. Bodite jim vzor stanovitosti. O zadevi govorite mirno in samozavestno. Živite kolikor je mogoče običajno. Naredite vse, kar lahko, da boste nadaljevali z družinskimi večeri, preučevanjem svetih spisov, molitvijo in drugimi družinskimi običaji. Otroci bodo sčasoma spoznali, da celo, ko se jim zamaje svet, evangelij prinaša drugačne poglede na stvari in življenje gre naprej.

Spoštovanje

Pokažite spoštovanje do otrokovih čustev. Otroke poslušajte in sprejmite njihove občutke. Pokažite jim, da njihove skrbi jemljete resno. Dajte jim čas, če ga potrebujejo, vendar jim dajte vedeti, da ste jim na razpolago, ko se bodo pripravljene pogovarjati. Pošteno in starosti primerno jim odgovorite na vprašanja, ko se jim porajajo. Naj vaši otroci vedo, da se z vami vedno lahko pogovarjajo o svojih strahovih in skrbeh.

Vodstvo

Morda bodo vaši otroci vprašali: »Zakaj Bog dopušča, da se zgodijo slabe stvari?« Pojasnite, da so tako dobri kot slabi trenutki del življenja in del večnega Božjega načrta. Vsakomur dopušča, da se sam odloča in včasih se ljudje slabo odločajo, kar povzroča trpljenje. Spet drugič tragedije niso nikogaršnja krivda, temveč samo del narave. Ne glede na vse nam je nebeški Oče na voljo. Z njegovo pomočjo se lahko celo iz bolečih izkušenj učimo in rastemo. K njemu se lahko obrnemo, da najdemo mir.

Okrepitev

Otrokom pokažite, da imajo moč, da nekaj spremenijo, tako da jim pokažete, kako naj pomagajo. Na primer, zbirajo lahko prispevke za žrtve nesreč, obiščejo bolnega ali poškodovanega prijatelja v bolnici, razveselijo nekoga, ki se spopada z izgubo v družini, ali molijo za tiste, ki imajo težave. Ne moremo popraviti vsega, vendar lahko naredimo veliko dobrega in »kadar koli olajšamo trpljenje drugega, delamo za mir«.²

Tolažba

Otroke spomnite, da jih ima Bog rad in da jih imate vi radi. Ne dajajte jim lažnih obljub, da se jim nikoli ne bo zgodilo nič slabega, vendar jim zagotovite, da so prav zdaj varni in da boste naredili vse, kar je v vaši moči, da jih boste zaščitili. Zagotovite jim, da jim bo nebeški Oče pomagal prestati vsako preizkušnjo, ki jo bodo doživeli.

Ko vam bodo stiske jemale pogum, se spomnite, da bo na koncu dobro premagalo zlo. »Bojujemo vojno z grehom, /.../ vendar nam ni treba obupavati,« je učil predsednik Thomas S. Monson (1927–2018). »To je vojna, v kateri lahko zmagamo in bomo zmagali. Oče v nebesih nam je dal sredstva, ki jih za to potrebujemo. On je na čelu. Ničesar se nam ni treba bati.«³ ■

OPOMBE

1. »Mir«, Evangelijske teme, topics.lds.org.
2. »Mir«, Evangelijske teme.
3. Thomas S. Monson, »Ozrimo se nazaj in pojdimo naprej«, 178. spomladanska generalna konferenca, apr. 2008, 90.

ZA OTROKE

Ta mesec v *Prijatelju*:

- »Spet ga bom videla« (str. P20)
- »Kartice tolažbe« (str. P21)

Za druge vire pojdite na lessonhelps.lds.org in kliknite na »Lesson Helps by Topic (Pomoč za lekcije po temah)«.

ZA NAJSTNIKE

V tej številki:

- »Kako najti mir zase in druge v težkih časih« (str. 52–53).

Za druge vire pojdite na youth.lds.org.

Ali me Bog vodi?

Naša življenja so prepredena z velikimi odločitvami: katero poklicno pot izbrati, s kom se poročiti, kam v šolo itn. V življenju imamo tudi veliko vsakdanjih skrbi: kako naj najbolje izkoristimo čas, poskušamo razumeti nauk in sredi preizkušenj najdemo mir. Za vse to **potrebujemo osebno razodetje**. Včasih pa je težko vedeti, kako ga prejeti in kako ga prepoznati, ko ga. Če odgovorov ne dobimo oziroma prepoznamo, se lahko sprašujemo: »Je bil to Duh ali samo moja zamisel?« »Zakaj sem čutil navdih, naj to naredim, in mi je potem spodletelo?« »Zakaj čutim, kakor da Bog ne odgovarja na moje molitve?«

Na srečo v članku »Sprejemanje odločitev: Svobodna volja vs. razodetje« (str. 44) Erin pripoveduje svojo zgodbo o osebnem razodetju, ko je morala sprejeti odločitev, ki ji je spremenila življenje. Čeprav **nas Bog želi voditi**, nam prav tako želi pomagati, da bi se naučili zanašati na svojo svobodno voljo, zato da sprejmemo dobre odločitve.

To, da se učimo, kako nam Sveti Duh govori kot posameznikom, je še en bistveni del tega, da prejmemo in prepoznamo razodetje. Za vsakega od nas je lahko drugače. Mladi odrasli na 48. strani **pripovedujejo, kako prejmejo razodetje**.

V članku, ki je zgolj digitalen, Aspen pojasni, da je za osebno razodetje potrebna »Krepitev duhovnih mišic«.

Premišljevanje o prihodnosti je lahko naporno ali celo vzbuja strah. Zlasti pri mladih odraslih. Toda ko se spomnim, kako je v preteklosti **Bog vodil moje življenje**, mi to daje pogum, da grem dalje in delujem, zaupajoč, da **mi bo še naprej dajal vodstvo, ki ga potrebujem** na poti.

S spoštovanjem,

Katie Sue Embley

Katie Sue

NAJBOLJŠI NASVET /.../

Mladi odrasli objavljajo najboljše nasvete, kar so jih kdaj prejeli glede prejetja osebnega razodetja:

»Moj svetovalec EFY mi je nekoč rekel: 'Z Bogom razvij takšen odnos kot s svojim dobesednim duhovnim Očetom. Trdnejši bo tvoj odnos z njim, bolj boš razumel in bil voden.' To je moje molitve močno spremenilo.«

— **Grant Goolsby, Kalifornija, ZDA**

»Kolski patriarh je vsakega prosil, da si zapomni en sam stavek: 'Če bi radi prejeli razodetja, razodetja berite.' To mi je tako zelo pomagalo, ko sem brala svete spise.«

— **Shellby Tippetts, Misuri, ZDA**

»Vzemite si čas za razmišljanje. Joseph Smith je premišljal o odlomku v Jakobu 1:5, preden je prešel k dejanjem. Nebeški Oče včasih želi, da se posvetimo molitvi in preučevanju, preden nam odgovori. Tako se naučimo največ.«

— **Natasha Herbst, Utah, ZDA**

»Poslušajte s srcem, ne z ušesi.«
— **Sai Tua, Ameriška Samoa**

Kaj je bil najboljši nasvet, kar ste jih prejeli glede kesanja? Odgovore nam pošljite na liahona.lds.org do 30. aprila 2019.

O MLADIH ODRASLIH AVTORJIH

Erin Rider je odvetnica in solastnica objav. Nedavno je pretekla svoj prvi polmaraton. V prostem času rada bere, hodi v gore, deska na vodi ter čas preživlja z družino in prijatelji.

Aspen Stander je pisateljica in urednica iz Utaha v ZDA. Rada hodi v hribe, potuje, bere in igra klavir.

Katie Sue Embley misli, da je svet poln lepih ljudi, ki bi morali svoje zgodbe objavljati. Študira novinarstvo in španščino, njen cilj pa je širiti dobroto s pomočjo #sharegoodness.

V TEJ RUBRIKI

- 44** Sprejemanje odločitev: Svobodna volja vs. razodetje
Erin Rider
- 48** Ponotranjeno osebno razodetje

Te in druge članek najdete:

- na liahona.lds.org,
- v **Tedniku za mlade odrasle** (pod »Mladi odrasli« v Evangelijski knjižnici),
- na [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona).

SAMO DIGITALNO

Krepitev duhovnih mišic
Aspen Stander

Sprejemanje odločitev: Svobodna volja vs. razodetje

Ko pride do velikih odločitev, koliko se moramo zanašati na Boga, da nam pove, kaj naj naredimo?

Erin Rider

Vsak od nas se vsak dan so- oča s številnimi odločitvami. Nekatere so bolj vsakdanje, na primer: »Kaj naj oblečem?« »Kaj naj jem za kosilo?« »Ali je čas, da kupim nov avtomobil, ali pa naj še malo obdržim starega?« Toda vsake toliko pridemo do velike odločitve: »Ali naj grem spet v šolo?« »Ali naj sprejemem to službo?« »Ali naj se preselim v drugo mesto?« »Ali naj kupim hišo?« »Ali naj s to osebo hodim na zmenke?« »Ali naj se s to osebo poročim?« in tako naprej.

Ko se soočimo z velikimi odločitvami, odločitev navadno, povsem upravičeno, sprejemamo nekoliko dlje. Upoštevamo nasvet, ki ga je Gospod dal Oliverju Cowderyju v Nauku in zavezah 9:8–9.

Rekel mu je, da mora to preučiti v mislih, nato ga mora vprašati, ali je prav, in če je prav, bo napravil, da mu bo v prsih zagorelo, zato bo čutil, da je prav.

Če pa ne bo prav, ne bo imel takšnih občutkov, ampak bodo njegove misli otopele, da bo pozabil to, kar je narobe.

Čeprav je ta nasvet zagotovo dober, se, ko pride do velikih odločitev, včasih nekoliko preveč zanašamo na tisti del, kjer nam Bog pove, kaj je prav, in ne dovolj na tisti del, kjer nam pravi, naj to preučimo v mislih. Postanemo tako ujeti v čakanje, da nam bo Bog našo odločitev potrdil, da dovolimo, da nas zaobidejo neverjetne priložnosti. Lahko celo prepoznamo vlogo svobodne volje, toda groza nas je sprejeti odločitev, ki bi nas speljala s poti našega, predhodno načrtanega »načrta«, in na koncu domnevamo, da vse razen tega, da nam v srcu zagori, ali glasu iz nebes, pomeni, da je naša odločitev napačna. Za številne od nas ta neizrekljiva napetost med svobodno voljo in osebnim razodetjem vodi do enega pomembnega vprašanja: Kakšna je Božja vloga pri tem, kako se odločamo?

Božja vloga pri sprejemanju odločitev

Morda to vprašanje najbolje naslovimo z zgodbo o Jeredovem bratu. V tej zgodbi je zanimiv vzorec rasti, ki nas uči o tem, kako Bog od nas pričakuje, da se odločamo. Ko so bili pri babilonskem stolpu pomešani jeziki, je Jered svojega brata prosil, naj Gospoda vpraša, ali naj odidejo iz dežele, in če, kam naj gredo (gl. Et 1:36–43). Jeredov brat vpraša in Gospod jih vodi k obali. Ko potujejo, jim Gospod govori v oblaku in usmerja vsak korak njihovega potovanja. Naposled pridejo do obale, kjer ostanejo štiri leta.

Bog po štirih letih Jeredovemu bratu reče, naj zgradijo barke in se pripravijo, da bodo šli čez ocean. Ko Jeredov brat spozna, da v ladjah ne bo zraka, upošteva isti znani vzorec in gre vprašat Boga, kaj naj naredi. Kot pričakuje, Gospod odgovori tako, da mu da podrobna navodila, naj na vrhu in na dnu ladij naredi odprtine. Bodite pozorni na dosedanji vzorec razodetij: Bog jim da načrt, vprašajo, kako naj načrt izvedejo, in Bog odgovori s podrobnimi in konkretnimi odgovori.

Toda potem ko Jeredov brat v ladjah napravi odprtine, spozna, da v ladjah ne bo svetlobe. Boga ponovno vpraša, kaj naj naredi. Vendar Bog namesto odgovora vpraša: »Kaj želiš, naj napravim, da boste v barkah imeli svetlobo?« (Et 2:23) Gospod tokrat namesto tega, da bi dal

podrobna navodila, kakor je to storil prej, raje čaka, da se Jeredov brat odloči, kaj bo naredil.

Tovrstni Gospodov odgovor nemara najtežje razumemo, ko se poskusimo odločiti. Učijo nas, naj molimo in počakamo na odgovor, zato je razumljivo, da nas skrbi, ko v odgovor ne slišimo ničesar. Pogosto se sprašujemo, ali je pomanjkanje jasnega odgovora »otopelost misli«, kar pomeni, da je naša odločitev napačna. Drugič se sprašujemo, ali to pomeni, da nismo dovolj pravični, da bi slišali odgovor, ali da ne sprašujemo z »resničnim namenom« (gl. Mor 10:4). Vendar obstaja tretja možnost, na katero včasih ne pomislimo – Bog morda čaka, kakor pri Jeredovem bratu, da bomo *sprejellilastno* odločitev.

Sprejemanje odločitve

Nedavno sem se soočila s situacijo, ki je postavila pod vprašaj to, kako sem

premišljevala o svobodni volji in osebnem razodetju. Proti koncu študija sem imela nekaj ponudb za različne službe v različnih mestih in se nisem mogla odločiti, katero naj izberem. Kakor Jeredov brat sem izkusila veliko trenutkov, ko sem molila o veliki odločitvi, Bog pa je odgovoril s precej konkretnim odgovorom. Zanašajoč se na tiste prejšnje izkušnje sem začela moliti in Boga prositi, naj mi pomaga pri odločitvi, za katero službo naj se odločim. Opravila sem tudi svoj del, tako da sem se pozanimala o vsaki priložnosti za službo in se posvetovala z veliko ljudmi. Toda ne glede koliko sem molila ali se postila, so nebesa ostala tiho in odgovora nisem prejela.

Rok za odločitev se je približeval in postala sem panična. To je zagotovo tiste vrste odločitev, ki se Gospodu zdi pomembna, zakaj mi torej ne odgovori? Morda mu ni bilo mar, za katero službo

se bom odločila, vendar mu mora biti mar, v katero mesto se preselim, ker bo nedvomno vplivalo na moje življenje. Gospod je v preteklosti vselej izkazal skrb za moje odločitve, zakaj mu torej prav tako ne bi bilo mar za tole?

A ne glede kako močno sem si prizadevala, odgovor ni prišel. Začela sem se spraševati, ali sem se toliko oddaljila od Boga, da ne slišim njegovega odgovora. Prav tako sem se spraševala, ali ne slišim, ker podzavestno *nočemslišati* odgovora. Dan pred iztekom roka sem naposled spoznala, da se moram odločiti, zato sem uporabila svojo presojo in se odločila. Tisti večer sem preprosto molila in vprašala, ali bi mi lahko povedal, ali je moj odgovor napačen. Odgovora še vedno ni bilo, zato sem napravila korak in službo sprejela.

Nekaj mesecev kasneje sem se še vedno spraševala o svoji odločitvi, zato

sem prosila za duhovniški blagoslov, da bi bila pomirjena. V blagoslovu mi je bilo rečeno, da odgovora na molitev nisem prejela zato, ker je Gospod zadovoljen z odločitvijo, ki sem jo sprejela. Ta blagoslov je podkrepil nasvet, ki mi ga je predhodno dal predsednik misijona, ki mi je rekel, da pogosto v resnici ni pomembno, kako se odločimo. Bog želi, da se naučimo, kako stati na lastnih nogah, in se odločamo, kako živeti. Predsednik misijona me je prav tako opomnil, da nas Bog, kot naš nebeški Oče, ne bo kaznoval in nam odvzel obljubljenih priložnosti, če si iskreno prizadevamo spoznati, kaj naj delamo.

Jeredov brat bi verjetno lahko predlagal skoraj vsako rešitev za svetlobo v barakah in Gospod bi bil s tem zadovoljen. Bistvo te izkušnje ni bilo le, da je Jeredov brat okrepil svojo vero, temveč da se je tudi naučil, kako sprejeti odločitev.

Udejanjanje svobodne volje

Udejanjanje svobodne volje je z vidika večnosti nujno za notranjo rast. Brez tega ne moremo sprejeti takšnih odločitev, ki nam bodo pomagale uresničiti ves naš potencial. Rast se tako kot vse drugo v evangeliju zgodi »vrstico za vrstico, nasvet za nasvetom« (2 Ne 28:30). Bog želi, da smo pripravljene ljudje, ne ohromljeni ljudje, in pričakuje, da uporabljamo svobodno voljo zato, da živimo kar najboljše.

Ko se naučimo najti ravnovesje med svobodno voljo in razodetjem, lahko izkusimo resnično duhovno rast. Prav to se je zgodilo Jeredovemu bratu. Ko je premislil, je iz skale stalil šestnajst kamnov in Boga prosil, naj se jih dotakne, da bodo svetili (gl. Etr 3:1–5). Ko je Bog tokrat odgovoril, se je vse spremenilo. Namesto da bi Jeredov brat slišal Božji glas v oblaku, je dejansko *videl* Gospoda,

ki se ni le prikazal, temveč je Jeredovemu bratu pokazal neverjetna videnja sveta in vsega, kar se bo zgodilo (gl. Etr 3:6–26). Možno je, da Jeredov brat ne bi bil duhovno pripravljen prejeti tega videnja, če najprej ne bi doživel notranje rasti, ki se je zgodila, ker je sprejel odločitev.

Ko sprejmemo odločitev, bi morali zagotovo upoštevati Almov nasvet, naj se »[posvetujemo] z Gospodom v vseh svojih dejanjih« (Al 37:37). Ko nam Gospod naroči, naj sprejmemo konkretno odločitev, nam bo to dal vedeti in nam pomagal, da ne bomo zašli. Toda biti moramo tudi pripravljene stati na lastnih nogah in iti dalje v veri, najsi odgovor pride ali ne. Dokler spolnjujemo zaveze in ostanemo zvesti evangeliju Jezusa Kristusa, lahko zaupamo v svoje pravične odločitve in mir, da je Gospod zadovoljen z našimi prizadevanji. ■

Avtorica živi v Utahu v ZDA.

Kako prepoznate razliko med razodetjem in lastnimi mislimi?

POOSEBLJENO osebno razodetje

Živimo v svetu številnih priložnosti. Svobodno se lahko odločimo za poklic, šolo, zakonca, kje hočemo živeti in še veliko drugega. To je resnično blagoslov naše generacije. Po drugi strani pa so vse te odločitve težavnejše, ker se je težko odločati, saj je toliko poti in priložnosti, ki bodo vodile do dobrih stvari. Kako se odločimo prav, ko je na voljo toliko dobrih priložnosti? Ko se počutite izgubljene in zmedene v tem viharju odločitev, vedite, da vas nebeški Oče želi voditi. Če sledite njegovemu glasu, se lahko odločite za pravo pot in dobite odgovore, ki jih iščete. Prepoznajte, kako govori vam, zaupajte mu, sledite preroku, bodite potrpežljivi, bodite bolj optimistični, verujte in nazadnje boste vodeni v pravo smer.
– *Vira Vashchenko, Kijev, Ukrajina*

Videla sem, kako me je Gospod vse življenje vodil in vem, da sem vse dosegla zaradi njega in njegovega vodstva. Celo v trenutkih, ko mislim, da sem sama, mi daje na koncu vedeti in čutiti, da je bil vedno z mano. Zato sem se odločila, da bom vedno vztrajala v veri, celo, ko čutim, da sem sama. Pot se mi včasih ne zdi vedno jasna in ne morem vedno videti, kaj me čaka v prihodnosti, vendar vedno hodim v veri in potem zagledam svetlobo in prepoznam Božjo roko v svojem življenju. Vem, da nas imata nebeški Oče in njegov Sin, Jezus Kristus, rada in da sta nas pripravljena voditi, vendar tudi pričakujeta, da verujemo vanju in delujemo, ko prejmemo navdihe Duha.

Indhira Mejia, Dominikanska republika

Mislím, da je ena najbolj neverjetnih tehnik, ki jih moramo osvojiti, sposobnost, da prepoznamo tihi šepet Svetega Duha. Marljivo preučevanje svetih spisov me je spodbudilo, da sem to osvojil. Vedno sem verjel, da bo ta, ki marljivo išče, našel; in Božje skrivnosti se mu bodo razkrile z močjo Svetega Duha (gl. 1 Ne 10:19). Drugače rečeno, če hočem prepoznati Duha, si ne smem dovoliti, da bi me zavedle nekoristne misli ali vsakdanje življenjske skrbi, temveč se moram zatopiti v delo in pozabiti nase. Tedaj bom bolje prepoznal Duha, ker bom na to pripravljen! Podobno kot ladja ne more zlahka potovati skozi nevihto, tudi mi ne moremo slišati Duha, če nas odnašajo stran življenjske skrbi, ki so zunaj našega nadzora.
– *Emmanuel Borngreat Dogbey, Akra, Gana*

Zleti sem se morala naučiti jezik Duha. Duh mi govori s preprostimi mislimi. Potrebovala sem nekaj vaje, da sem se navadila, vendar Duha običajno občutim na tihih krajih, kot je v avtu, ko se peljem na delo. Vem, da to niso moje misli, ker Duh pogosto vskoči, ko o tistem niti ne razmišljam.
– *Clarissa Mae Taylor, Utah, ZDA*

Vnajini družinici prepozna Duha zaradi miru, ki ga čutiva, še posebno skupaj z možem kot par. Če so to najine misli, nikoli ne čutiva, da je to zagotovo prava stvar – vedno je prisoten globok dvom ali strah. Ko pa gre za razodetje, vedno čutiva mir, celo če poskuša utemeljevati in se sprva ne zdi, da bi imelo dosti smisla. Ko temu slediva in to udejanjiva, vedno vidiva, da se vse postavi na svoje mesto in da se vse lepo izteče. Takrat se spogledava in si rečeva: »O, zdaj pa ima smisel!«
– *Maryana Wright, Utah, ZDA*

Čeprav lahko vsi prejmemo osebno razodetje drugače, je nekaj nedvomno res: Bog nam govori pogosto. Le pripravljeni moramo biti vložiti napor, da bomo povečali svojo sposobnost, da bomo prepoznali in slišali njegov glas. Predsednik Russell M. Nelson je svetoval: »V imenu Jezusa Kristusa molite glede svojih skrbi, strahov, šibkosti – da, prav o hrepenenjih svojega srca. Potem pa prisluhnite! Zapišite misli, ki se vam porodijo. Zabeležite občutke in uresničite dejanja, za katera dobite navdih. Ko boste ta postopek ponavljali dan za dnevom, mesec za mesecem, leto za letom, boste 'rasli v načelu razodetja'.« (»Razodetje za Cerkev, razodetje za naša življenja«, 188. spomladanska generalna konferenca, apr. 2018) ■

V TEM DELU

- 52 Kako v težkih časih najti mir zase in druge
Alex Hugie in Aspen Stander
- 54 Življenje je maraton
Sally Johnson Odekirk
- 60 Vprašanja in odgovori:
Kako mi patriarhalni blagoslov lahko pomaga pri sprejemanju odločitev?
- 62 Preizkusite nekaj novih velikonočnih običajev
David Dickson
- 64 Zadnja beseda: Največji izraz Božje ljubezni
predsednik M. Russell Ballard

Ko sem

šel v srednjo šolo, mi je težave delalo eno: ko smo začeli z novim predmetom, sem ga le stežka razumel. Nekega večera sem molil k nebeškemu Očetu, da bi mi pomagal razumeti in premagati ta izziv. Verjel sem in bolje sem razumel. Od tedaj sta molitev in vera na mojem spisku opravil v šoli in kamorkoli grem.

Biti v šoli s samimi fanti je izziv zaradi nekaterih nemoralnih stvari, ki jih dijaki počnejo. Ko se to zgodi, se spomnim besed svojih staršev: »Ne stori ničesar, kar bi odgnalo Svetega Duha.« Hvaležen sem za mamo, ki me vedno opominja, naj poslušam Svetega Duha. Če delamo, kar je prav, nas Bog blagoslavlja.

Nyame S., 16 let, Gana

Včasih nas življenje obrne na glavo in naokrog. Lahko vas pestijo družinske skrbi, zdravstvene težave, težave v šoli ali številni drugi neprijetni dogodki v današnjem svetu. Kako v nemirnem svetu lahko najdemo mir? Najsi pomanjkanju vašega miru botrujejo dogodki, ki so izven vašega nadzora, ali to, na kar lahko vplivate in spremenite, je tu nekaj zamisli, ki vam bodo pomagale najti notranji mir preko Jezusa Kristusa.

ŠTIRJE PREDLOGI, KAKO NAJDETE MIR

1. Osredotočite se na to, kar je večno

Težko je občutiti mir, če se osredotočite le na kratkoročne skrbi. Če pa se osredotočite na veliko sliko, Božji načrt sreče, lahko najdete mir v vedenju, da tisto, kar prav zdaj boli, ne bo trajalo večno. Na primer, tempelj nam pomaga, da se osredotočimo na večnost. Predsednik Gordon B. Hinckley (1910–2008) je rekel, da boste »v templju spoznali mir, ki ga ne boste našli nikjer drugje«.¹

2. To, nad čemer nimate nadzora, spustite

Ko vam nekaj, nad čemer ne morete imeti nadzora, vzame mir, ste v skušnjavi, da bi se počutili brezupno ali bili jezni. Toda ne pomaga, če zapravljate čas s tem, česar ne morete spremeniti. Raje se zbližajte z Odrešenikom, da boste našli notranji mir, čeprav vam življenjske situacije niso naklonjene. Obljubil je, da vam bo poslal Tolažnika, Svetega Duha (gl. Jn 14:26–27).

3. Odpustite drugim

Pogosto je najtežje opustiti negativnost, ki jo čutite, ko vam nekdo stori krivico. Toda starešina Dieter F. Uchtdorf iz zbora dvanajstih apostolov je učil: »V življenju bomo prejeli radost odpuščanja, ko bomo to radost pripravljani nakloniti drugim. / . . / Posledično nas bo Gospodov Duh v duši navdal z radostjo, ki jo bo spremljal božanski mir zavesti.« (gl. Moz 4:2–3)² Če se obrnete na Odrešenika, vam to lahko pomaga, da se osvobodite čustvenih bremen in vas navda mir.

4. Pokesajte se in se zanašajte na Kristusa

Ne glede na to, kaj dobrega se vam še dogaja v življenju, vas bo to, če boste nosili breme greha, vedno oropalo miru. Včasih je potrebno, da nam škof pomaga, da se docela pokesamo. Toda vsi se moramo redno kesati in se preko odkupne daritve Jezusa Kristusa očistiti vsega, kar nas zadržuje pred tem, da bi mu postali bolj podobni.

Kako vi in drugi
v težavah lahko

NAJDETE

MIR

Alex Hugie in Aspen Stander
cerkvene revije

Tukaj je osem predlogov, ki vam bodo v pomoč, da boste vi in drugi našli mir, ko življenje postane težko.

ŠTIRJE PREDLOGI, KAKO DRUGIM POMAGAMO NAJTI MIR

1. Oznanjajte evangelij Jezusa Kristusa

Prav kakor sami lahko najdemo mir tako, da se osredotočimo na Odrešenika, lahko druge usmerimo k njemu kot k »začetniku miru« (Mos 15:18). Na primer, poskusite objaviti odlomek iz svetih spisov ali nekaj navesti z generalne konference, kar vam je pomagalo bolje spoznati Jezusa Kristusa.

2. Bodite mirovnik

Prijateljem ali bratom in sestram pomagajte razrešiti spore. Kakor Anti-Nefi-Lehijci v Almovi knjigi lahko zakoplje-
mo svoje bojno orožje – kot je opravljanje, prizadevanje po maščevanju ali sebičnost – in ga raje zamenjajmo za instrumente miru: prijazen govor, spolnjevanje Božjih zapovedi in odpuščanje drugim (gl. Al 24:19).

3. Bodite dobri poslušalci

Včasih morajo ljudje, ki se borijo, odkrito spregovoriti o svojih mislih in občutkih, namesto da jih držijo v sebi. Njihovih težav nam ni treba reševati namesto njih, lahko pa preprosto prisluhujemo njihovim skrbem in jim nudimo podporo, pri čemer izkažemo krščansko ljubezen in razumevanje.

4. Skrbno služite ljudem v vašem oddelku in skupnosti

Lahko ste prostovoljci v zatočišču za brezdomce, služite kot učitelj sovrstnik ali novi družini v svoji soseski prinesete pečivo. Ljudem pomagajte najti mir v majhnih stvareh. Če vedno lahko nekeje jemo in prespimo, imamo zanesljivega mentorja ali majhno zagotovilo, da nekdo za nas skrbi, je to že veliko.

Jezus je naslednje tolažilne besede izrekel vsem, ki stežka najdejo mir: »Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem. Ne dajem vam ga, kakor ga daje svet. Vaše srce naj se ne vznemirja in ne plaši.« (Jn 14:27) Če se zblížamo z Jezusom Kristusom in k njemu pripeljemo druge, lahko najdemo mir, tudi ko življenje postane težko. ■

OPOMBE

1. Gordon B. Hinckley, v »Rejoice in the Blessings of the Temple«, *Liahona*, dec. 2002, 33.
2. Dieter F. Uchtdorf, »Točka varne vrnitve«, 177. spomladanska generalna konferenca, apr. 2007, 113–116.

ŽIVLJENJE JE M

ARATON

Ti mladi sveti iz poslednjih dni danes živijo tam, kjer je v novozaveznem času živel apostol Pavel. In živijo po njegovih besedah.

Sally Johnson Odekirk
cerkvene revije

Pred nekaj meseci so se pri seminarju sestali na Marsovem hribu blizu Aten v Grčiji, kjer je nekoč apostol Pavel imel prodorno pridigo (gl. Apd 17:22–34). Učenci so govorili o vplivu seminarja v njihovih življenjih, vključno s Pavlovimi nauki.

»Ko živiš v Grčiji, Nova zaveza oživi,« pravi Alexis H., ki ima osemnajst let. »Oče gre rad k različnim ruševinam, kjer je Pavel poučeval, in nam prebere odlomek iz svetih spisov ali pove zgodbo o tem, kje se je kakšen dogodek zgodil.«

Prav kakor se je Pavel soočal z izzivi v svojem času, se tudi mladi v Grčiji soočajo s perečimi družbenimi, političnimi in ekonomskimi vprašanji. Konference za mlade in tabor Mladenk so v Grčiji redki dogodki in težko je lahko celo udeleževanje seminarja. Mladi v Grčiji navzlic tem in drugim izzivom udeležajo Pavlovo spodbudo, naj »[stojijo] trdno v enem duhu in /.../ se enodušno [bojujejo] za vero evangelija« (Flp 1:27).

Ker ti mladi člani živijo v Grčiji, uživajo v toplem vremenu, na plažah, radi dobro jedo in plešejo. Prav tako se zelo radi družijo. Ko se srečujejo na dejavnostih seminarja in veje, se krepi njihova vera in prijateljstvo.

Seminar na Marsovem hribu

Ko se je pred nekaj leti v Grčiji začel seminar, je bilo le pet učencev. Dobivali so se zjutraj trikrat tedensko,

»Spoznala sem, da je evangelij isti povsod. Ko sem živela v tujini, sem se naučila osredotočati na evangelijske resnice in občutiti Duha, namesto da bi me premotila kultura.« – **Bryana W., 15 let**

»Na ogledalo sem napisala besedo pomni, da bi si zapomnila vse, kar se je zgodilo letos: ZMM, tabor Mladenk, seminar. Pomaga mi, da se spomnim, od kje sem prišla.« – **Marie H., 17 let**

»Vem, da ko grem na seminar, lahko občutim zadovoljstvo, ker vem, da delam, kar moram, in vem, da bo vse v redu.« – **Lizzie T., 17 let**

Loukia C., ki ima petnajst let, je prvič pričevala na taboru Mladenk in se je kasneje krstila.

Seminarska skupina pred atensko zgradbo za bogoslužje.

nekateri pa so se jim pridružili preko spletne video konference. Na seminarju so se dobivali tudi ob sredah popoldan, čemur je sledila dejavnost. Drug z drugim so se zblížali in postali luč prijateljem, ki opazijo njihov vzor. Ko mladim prijatelji postavljajo vprašanja, jih pripeljejo na seminar in skupne dejavnosti.

Neki mladenič, Pavlos K., ki ima petnajst let, pravi: »Dobro je začeti dan z udeleževanjem na seminarju, to mi pomaga, da ostanem močan. V mislih se naravnam tako, da sem vzor drugim. Pomaga mi, da dan začnem tako, da mislim na Jezusa Kristusa.«

Ko mladi postajajo vse močnejši in enotnejši, prihajajo blagoslovi in priložnosti. Na primer, leta 2017 so bili blagoslovljeni, ker so se udeležili dogodka Za moč mladih (ZMM), velike področne mladinske konference. Mladenke so prav tako sodelovale na prvem taboru Mladenk v Grčiji sploh. Posledično so se še bolj zblížale kot skupina in Cerкви sta se pridružili dve mladenki.

Mednarodna konferenca ZMM

Konferenca, ki se je odvijala v Nemčiji, je združila mlade svete iz poslednjih dni iz vse Evrope. Mladi iz Grčije in Cipra so prepotovali na stotine kilometrov in konferenčna izkušnja je nanje močno vplivala. Maximos A., ki ima štirinajst let, si je »na ZMM najbolj zapomnil pričevanja. Vsi so občutili Duha in začutil sem navdih, da poglobim svoje pričevanje.«

»Sprva naj bi šli le štirje mladi,« dodaja Loukia C., ki ima petnajst let, »na koncu pa nas je bilo petnajst – rekord za Grčijo – vključno s tremi prijatelji nečlani.

Tako čudovito je bilo, da smo bili skupaj nekje, kjer imaš isti evangelij in nisi tisti, ki je drugačen. Vsi smo bili skupaj in občutili smo istega Duha. To mi pomaga.«

»Oče ni član in me ni hotel pustiti na ZMM ali da bi se krstila,« pravi Jesiana, ki ima šestnajst let. »Potem pa so se člani veje zame postili in babica je govorila z očetom. Potem je rekel, da lahko grem!«

Na poti na ZMM v Stuttgart v Nemčiji.

Na ZMM je prvič doživela veliko stvari, na primer, »sodelovala pri lekcijah in dejavnostih in pričevala, kar mi je pomagalo, da sem razumela, kako v resnici občutiš Svetega Duha. Še nikdar prej nisem tako občutila Duha in bila sem tako srečna in navdušena. Prvič sem pričevala.«

Na konferenci so se mladi poleg tega, da so bili duhovno nahranjeni, lahko sprostiti in se skupaj zabavali. Haig T., ki ima štirinajst let, je na konferenco prišel s Cipra. »Naučil sem se, da sem bolj družaben, da imam prave prijatelje in da se zabavam, celo ko je težko.«

Tabor Mladenk

Tabor Mladenk je imel podoben učinek. Dvanajst mladenk se je sestalo z voditeljicami v bližini bojišča na Maratonskem polju. Skupaj so preživele tri dni ter se učile zanašati druga na drugo glede moči in spodbude.

»Ko sem imela dvanajst let,« pravi Loukia, »sem prvič šla v Cerkev in sem bila tako vesela, nato pa sem spoznala, da sem edina moje starosti. Dve leti kasneje imamo sedaj toliko mladenk, da smo prvič lahko imele tabor Mladenk.« Ko so se zbrale, pravi, »sem spoznala, kaj pomeni biti sveti iz poslednjih dni. Če živimo po evangeliju, nas obdaja svetloba.«

»Moj najljubši del ZMM so bili športi, ples in skupinski sestanki, ki so bili jutranje duhovne minute in poročanje. Pomagalo mi je, da bolj pomagam in sem potrpežljiv in da bolj cenim svete spise.«
– Haig T., 14 let

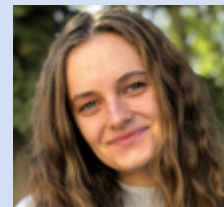
Črkovanje besede »prosite« iz Jakobove knjige 1:5 na konferenci ZMM.

»[Stojte] trdno v enem duhu.«

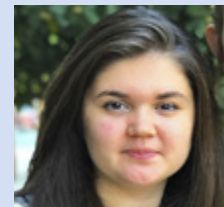
Flp 1:27

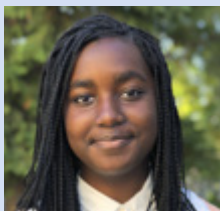
Irimi S. nastopa na ZMM.

»Na ZMM smo postajali skupina in to nas je okrepilo. To je oblikovalo in vplivalo na program za mlade v Grčiji, ker se sedaj veliko bolje poznamo.«
– Alexis H, 18 let

»Petje na odru na ZMM je bilo nekaj najpogumnejšega, kar sem kdaj naredila, in eden najčarobnejših trenutkov, kar sem jih doživela. Tistikrat sem spoznala, kako pomembni smo na tem lepem svetu.« – Irimi S., 17 let

»Na taboru Mladenk sem spoznala, da je življenje kot maraton. To mi je pomagalo pri poglobljanju vere, ker sem vedela, da moramo nadaljevati po pravi poti, prav kakor tečemo maraton. Ta izkušnja mi pomaga pri poglobljanju pričevanja in da še naprej verujem in ostajam na pravi poti.« – **Winifred K., 14 let**

»Življenje je maraton, ne šprint.«

Tema tabora Mladenk

Mladenke na Maratonu v Grčiji.

»Vsi smo edinstveni, prav kakor so edinstveni kamenčki na obali.« – **Bryana W.**

»Opazovanje sončnega vzhoda je prineslo pomirjujočega, čudovitega duha.« – **Lizzie T.**

Bryani W., ki ima petnajst let, sta ZMM in tabor Mladenk pomagala, da se je odprla in se pogovarjala z drugimi. »Z družino se pogosto selimo in stežka sem se spoprijateljila z drugimi, ker sem sramežljiva,« pravi. »A ker smo se na ZMM v skupini zblížale, sem dobila nekaj resnično dobrih prijateljev. Na sestanku za pričevanja smo govorili o svojih občutkih in spoznala sem, da drugi občutijo isto kot jaz.«

Marie H., ki ima sedemnajst let, se spominja teme tabora »Življenje je maraton, ne šprint«. Mladenke in voditeljice so se pogovarjale o pomembnosti tega, da vztrajajo do konca in tek dokončajo, pravi. »To me je opomnilo, da lahko vztrajam, ohranjam svoj tempo in ostanem osredotočena na ciljno črto. Nato lahko naredim stvari, ki jih od mene želi nebeški Oče.«

Eden od svetlih trenutkov tabora so bile duhovne minute zadnji dan ob sončnem vzhodu na plaži. Lizzie T., ki ima sedemnajst let, pravi: »Vzele smo svete spise, imele duhovne minute in gledale sončni vzhod. Vse smo občutile Božjo ljubezen. To je bil čudovit zaključek časa, ki smo ga preživele druga z drugo.«

Neustrašno zazrti v prihodnost

»Na ZMM in taboru Mladenk sem se veliko naučila o evangeliju in kako mi lahko pomaga v življenju,« pravi Irini S., ki ima sedemnajst let. »Dobila sem veliko prijateljev in spoznala, kako pomembno je, da svoje občutke in misli izrazim. Globoko sem

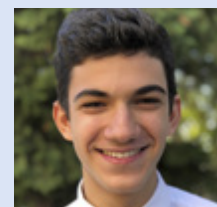
Tabor Mladenk 2017 – prvi v Grčiji.

občutila Svetega Duha in ljubezen Odrešenika Jezusa Kristusa.«

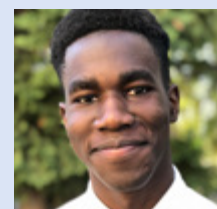
Ker se je družila z drugimi mladimi svetimi iz poslednjih dni, pravi, da ji je to okrepilo samozavest. »Pred ZMM nisem mogel videti dobrih in lepih stvari, ki jih je Bog naredil za nas, in načrtov, ki jih še dela za nas.

Nihče in nič okrog nas ne bi smelo vplivati na nas tako, da bi nas poskušalo odtegniti od življenja po evangeliju,« pravi Manasseh A., ki ima sedemnajst let. »Evangelij je isti povsod in vselej bi morali ostati na pravi poti.«

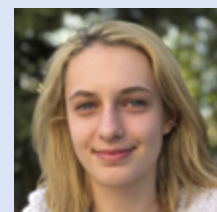
In naj bo to v Grčiji ali kjer koli po svetu nam skupna pot omogoča, da smo enega duha. ■

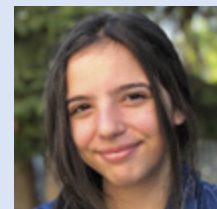
»Resnično mi je bilo všeč, da sem videl, kako je biti med mladimi, ki imajo ista prepričanja. Čutil sem, da smo na poseben način vsi povezani bolj, kot da se le poznamo po imenih.«
– Pavlos K., 15 let

»Hvaležen sem, da sem imel priložnost srečati druge mlade, ki doživljajo isto, kar vsak dan doživljam sam.«
– Joshua K., 17 let

»Na ZMM in taboru Mladenk je isti občutek, ne glede kje na svetu se ju udeležiš. Všeč mi je bil manjši tabor Mladenk, ker smo se lažje povezale.«
– Olivia H., 15 let

»Nisem članica Cerkve, vendar pridem vsak teden, ko lahko. Obožujem to, kar zagovarjajo mladenke.«
– Irene C., 14 let

Cerkve v Grčiji

Rigas Pofantis, tiskar iz Aten, je na začetku dvajsetega stoletja vodiljem Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni poslal prošnjo za informacije. Pofantisa, ki se je krstil oktobra 1905, je učil predsednik cerkvenega misijona v Turčiji.

Cerkve je v Grčiji rasla počasi do leta 1950, ko so grško-ameriški člani Cerkve v Salt Lake Cityju v Utahu v ZDA organizirali Helenistično društvo svetih iz poslednjih dni, da bi ohranjali svojo dediščino in stike z domovino.

Cerkveni voditelji so v Atenah leta 1965 ustanovili majhno občestvo in ga leta 1967 reorganizirali. Grški misijon Atene so ustanovili julija 1990, gradnjo prve zgradbe za bogoslužje v Grčiji pa zaključili maja 1999.

Članstvo Cerkve: 802
Občestva: 3

Zgradba za bogoslužje v Halandriju v Atenah v Grčiji

»Kako mi patriarhalni blagoslov lahko pomaga pri sprejemanju odločitev?«

»Patriarhalni blagoslov je razodetje prejemu, in sicer kakor bela črta sredi ceste, ki varuje, navdihuje ter spodbuja dejavnost in pravičnost. Patriarhalni blagoslov dobesedno vsebuje poglavja iz vaše knjige večnih možnosti. /.../ /.../ To je liahona luči, ki vas z notranjo lučjo vodi v vaš nebeški dom.«

Predsednik Thomas S. Monson (1927–2018), »Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light«, *Ensign*, nov. 1986, 65, 67.

Osebna liahona

Patriarhalni blagoslovi so načini, na katere nam nebeški Oče pomaga spoznati našo predzemelj-

sko, zemeljsko in večno istovetnost. Če poznamo te tri posebne resnice o sebi, nam je to v pomoč pri upoštevanju načrta, ki ga ima Bog za nas. Vemo, kdo smo, zakaj smo tukaj in kje smo lahko. Kakor je liahona delovala glede na to, s kakšno vero in marljivostjo so Nefti in njegova družina upoštevali njen nasvet (gl. 1 Ne 16:28), smo tudi mi lahko zvesti in marljivi, ko sledimo lastni liahoni in njenemu nasvetu, ki nas bo vodil do našega božanskega potenciala.

Starešina Utai, 20 let, argentinski misijon Salta

Večni vidik

Kadar pri sprejemanju odločitev ne vem, kako naj ravnam, se obrnem na patriarhalni blagoslov

in premišlujem o njegovem božanskem razodetju. Potem sprejemanje odločitev postane lahko. Ne le da mi pomaga vztrajati v tem življenju in žeti obljubljenе blagoslove, temveč me tudi opominja, naj se pripravim, da bom nekoč vredno vstopila v Gospodovo kraljestvo. Stalno mi pomaga rasti v veri, zaupanju v Gospodovo voljo in živeti z večnim uvidom.

Abegail F., 18 let, Cagayanska dolina, Filipini

Nebeški nasvet

Patriarhalni blagoslov mi daje nasvet nebeškega Očeta. Če sledim temu nasvetu, vem, da bom pre-

jela razodetje o odločitvah, ki jih moram sprejeti. Na nekaj mojih vprašanj odgovori, še preden jih postavim.

Cami H., 16 let, Utah, ZDA

Prisluhnite Duhu

Če iščete tolažbo in vodstvo ali odgovor na pereče vprašanje, o tem lahko iskreno molite in berete patriarhalni blagoslov z resničnim namenom srca, medtem pa poslušate Duha. Pomaga tudi preiskovanje svetih spisov. Verjamem, da vam bo Gospod, če boste to delali z resnično vero, odgovoril v svojem času, na najboljši način.

Kezia B., 15 let, Havaji, ZDA

Objubljeni blagoslovi

Patriarhalni blagoslovi nam povedo, s čim nas Bog želi blagosloviti. Sviri nas in pojasni, kako lahko postanemo bolj kot on. Ko vemo, kaj nam je nebeški Oče pripravil in kako to dobiti, se bomo odločali in ravnali tako, da bomo to prejeli.

Hunter H., 18 let, Utah, ZDA

Odgovori so namenjeni kot pomoč in uvid, niso pa uradne izjave Cerkevne nauka.

Ali bi se kot mlada ženska morala bolj osredotočiti na izobraževanje in kariero ali na to, da bi postala žena in mati?

Vemo, da je »družina osrednja v Stvarnikovem načrtu« in da so »matere prvenstveno odgovorne za vzgojo otrok«. ¹ In vemo tudi, da so preroki zaradi vrste dobrih razlogov tako moškim kot ženskam svetovali, naj si pridobijo izobrazbo. ² Poleg tega vemo, da bo veliko žensk bodisi moralo ali želelo ustvariti kariero.

Predsednik Dallin H. Oaks, prvi svetovalec v Prvem predsedstvu, je rekel, da se ženskam ni treba odločati bodisi med družino bodisi med izobraževanjem in kariero. »Odločiti se moramo za pravi čas,« je dejal. »In pri tem iščemo Gospodov navdih in nauke njegovih služabnikov.« ³

Načrtujte, da si boste pridobile izobrazbo, in načrtujte, da boste imele družino. Lahko načrtujete tudi, da boste imele kariero. Pri vsem tem bi se morale osredotočati na to, da sledite načrtu nebeškega Očeta in si prizadevate spoznati njegovo voljo.

OPOMBE

1. »Družina: Razglas svetu«, familyproclamation.lds.org.
2. Gl. *Za moč mladih* (2011), 9.
3. Dallin H. Oaks, Face to Face event with Elder Oaks and Elder Ballard (svetovni dogodek za mlade samske, 19. nov. 2017), broadcasts.lds.org.

Na [lds.org/go/41961](https://www.lds.org/go/41961) mlada odrasla ženska pripoveduje svojo zgodbo o tem, da ni bila prepričana, ali naj se osredotoči na kariero ali na družino. Gl., kaj ji je rekel predsednik Russell M. Nelson.

Kaj menite?

»Kaj rečete, če vaši prijatelji ne verjamejo, da bi se lahko zgodilo nekaj takšnega, kot je Prvo videnje?«

Svoje odgovore, in če želite, fotografijo visoke resolucije, pošljite do 15. maja 2019 na [liahona.lds.org](https://www.liahona.lds.org) (kliknite »Submit an Article« ali Povratne informacije). Ali pa odgovor in fotografijo pošljite po e-pošti na liahona@ldschurch.org. Vključite svoje ime in priimek ter ime oddelka in kola (oziroma veje in okrožja).

Odgovore lahko zaradi dolžine in jasnosti popravimo.

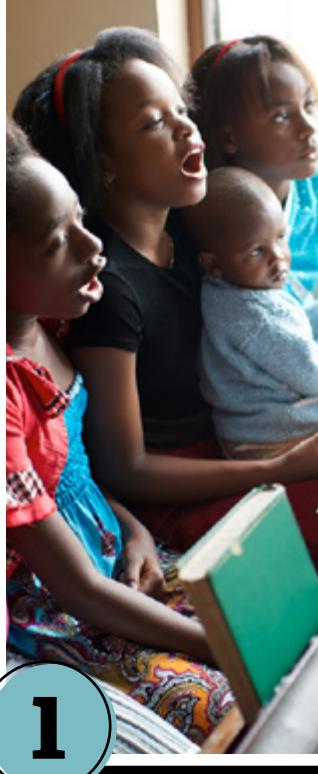
David Dickson
cerkvene revije

Med vsemi prazniki bo-
žič običajno pritegne
največ pozornosti.

Vendar brez davnih dogodkov,
ki jih praznujemo vsako veliko
noč, božiča ne bi bilo.

Predsednik Gordon B.
Hinckley (1910–2008) je ne-
koč učil: »Če ne bi bilo velike
noči, ne bi bilo božiča. Če ne
bi bilo Odkupitelja Kristusa iz
Getsemanija in Kalvarije ter
zmagoslavne dejanskosti vstaje-
nja, bi bil Jezušček iz Betlehema
zgolj še eno dete.¹

Sledi nekaj običajev, ki jih
mogoče lahko dodate vašim
vsakoletnim praznovanjem.

1

Pojdite na velikonočno koledovanje

Vse božične pesmi, če
odmislimo zabavne različice o
severnih jelenih in škratih, go-
vorijo o Jezusu Kristusu. Velika
noč je idealen čas za pesmi o
Odrešeniku, pa tudi če jih poje-
te pred vrati sosedov.

Če ne veste, kako bi se tega
lotili, po tematskem kazalu med
hvalnicami poiščite pesmi o
veliki noči in odkupni daritvi.
Vsaka pesem, ki slavi Jezusa
Kristusa, je primerna za veliko-
nočno koledovanje.

2

Nekomu odpustite

Kako pogosto ste hvaležni za
dar kesanja? Velika noč ponuja
priložnost, da dobro razmislimo
o tem, kako tega istega duha
odpuščanja prenesemo na
druge.

Jezus je učil, da moramo
odpuščati drugim.

Gospod bo odpustil tistim,
ki jim bo odpustil, od nas pa se
zahteva, da odpuščamo vsem
ljudem (NaZ 64:9–10).

Vprašajte se, do koga go-
jite slabe občutke? Molite za
moč, da mu boste odpustili,
in Odrešeniku dopustite, naj
vam pomaga, da bodo ti boleči
občutki izginili.

3

Pripravite slavnostno uprizoritev, igro ali drugačno predstavo

Pripravite lahko velikonočno
predstavo. Preprost primer je
lahko branje svetih spisov na
družinskem večeru ali petje na
koncertu v skupnosti.

Preizkusite nekaj novih velikonočnih običajev

4

Obiščite grobove ljubljenih

Zaradi Jezusa Kristusa je smrt izgubila svoje želo (gl. 1 Kor 15:55). Vzemite si čas za obisk grobov ljubljenih, da razmislite o teh pomembnih novicah.

Ob grobu lahko celo na glas preberete nekaj najljubših odlomkov iz svetih spisov, ki govorijo o vstajenju. Nekateri (od številnih) odlomki, o katerih lahko razmislite v ta namen, so 1 Kor 15:20–22; Al 11:42–44; in NaZ 88:14–16.

5

Postanite malce boljši

Velika noč slavi dogodka v Getsemaniju, to, kar se je zgodilo na križu. Odrešenikovo vstajenje od mrtvih tretji dan in potem njegovo štiridesetdnevno služenje, preden se je dvignil v nebesa.

Jezus Kristus se je nedolgo zatem, ko se je dvignil v nebesa, poleg tega prikazal Nefijcem in jim služil (gl. 3 Ne 11–28). Veliko je razlogov za praznovanje!

Zakaj ne bi velikonočnega obdobja podaljšali? Naj se vaša duša dlje radosti v čudežih velike noči. Zavestno si prizadevajte, da boste v obdobju

štiridesetih dni po veliki noči bolj podobni Kristusu. Za navdih pretehtajte naslednje povabilo predsednika Russella M. Nelsona: »Vsak teden del svojega časa posvetite preučevanju vsega, kar je Jezus rekel in naredil, kot je zapisano v Stari zavezi, kajti on je Jehova Stare zaveze. Preučujte njegovo postavo, kot je zapisana v Novi zavezi, kajti on je Kristus. Preučujte njegov nauk, kot je zapisan v Mormonovi knjigi, ker ni nobene druge knjige svetih spisov, v kateri bi bilo njegovo poslanstvo in delovanje bolj jasno razodeto. In preučujte njegove besede, kot so zapisane v Nauku in zavezah, kajti nadaljuje s poučevanjem svojega ljudstva v tem razdobju.«²

Vaši običaji čakajo

Starešina Dieter F. Uchtdorf iz zbora dvanajstih apostolov je učil: »Da bi odkrili najpomembnejši dan v zgodovini, se moramo vrniti nazaj v tisti večer pred skoraj dva tisoč leti v getsemanskem vrtu, ko je Jezus Kristus pokleknil v silni molitvi in se daroval kot odkupnina za naše grehe.«³

Vredno si je vsako leto vzeti čas za razmišljanje o najpomembnejših dogodkih v zgodovini. Običaji nam pri tem pomagajo, bodisi običaji s tega seznama, bodisi kateri po vaši izbiri.

Katerega boste dodali letos? ■

To veliko noč več časa namenite spominu na največji dar, ki je bil kdaj dan.

OPOMBE

1. Gordon B. Hinckley, »The Wondrous and True Story of Christmas«, *Ensign*, dec. 2000, 5.
2. Russell M. Nelson, »Prophets, Leadership, and Divine Law« (svetovne duhovne minute za mlade odrasle, 8. jan. 2017), broadcasts.lds.org.
3. Dieter F. Uchtdorf, »Glejte, Človek!« 188. spomladanska generalna konferenca, apr. 2018.

Največji izraz Božje ljubezni

predsednik M. Russell Ballard
vršilec dolžnosti predsednika zbora dvanajstih apostolov

Bog nam svojo ljubezen izraža tako, da nam priskrbi vodstvo, ki ga potrebujemo, da napredujemo in dosežemo svoj potencial. On, ki ve največ o nas, našem potencialu in naših večnih možnostih, nam je dal božanske nasvete in zapovedi v svojih priročnikih z navodili – svetih spisih. Ko razumemo in sledimo tem navodilom, dobi naše življenje smisel in pomen. Spoznamo, da nas ima naš Stvarnik rad in želi, da bi bili srečni. V neprimerljivem izkazu te božanske ljubezni do nas, je poslal svojega edinorojenega Sina, Jezusa Kristusa.

»Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje.

Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil.« (Jn 3:16–17)

Jezus se je rodil na zemljo. Živel je popolno življenje in nam tako pokazal pot, ki naj ji sledimo. Svoje učence je učil: »Jaz sem luč sveta. Kdor hodi za menoj, ne bo hodil v temi, temveč bo imel luč življenja.« (John 8:12)

Ko pomislimo, da je bil pripravljen odkupiti in trpeti bolečine za naše grehe, da je zaradi tega trpljenja celo on, Bog, največji od vseh, trepetal zaradi bolečine, krvavel iz vsake pore, trpel tako telesno kakor duhovno, morda začenjamo razumeti globino Kristusove ljubezni do nas (NaZ 19:18).

To veliko noč Bogu izkažimo posebno hvaležnost za odkupno daritev in vstajenje njegovega ljubljenega Sina, Jezusa Kristusa. Kajti v njem, z njim in po njem se lahko to začasno umrljivo stanje spremeni v trajen popoln obstoj, za katerega ni besed, s katerimi bi lahko opisali našo radost.

Vsa čudesa narave so bežen vpogled v njegovo božansko moč in izraze njegove ljubezni. Vendar nas največji od vseh čudežev še čaka. Zgodil se bo, ko bomo z njegovo močjo vstali iz smrti in groba v nov svet, ki ne bo prešel, kjer bomo z njim in Očetom v nebesih na veke vekov, če bomo le vredni. ■

Iz govora na spomladanski generalni konferenci leta 1988.

V zgodnjih petdesetih letih je delal v očetovi prodajalni avtov in bil **najboljši prodajalec.**

Rojen 8. oktobra 1928 v **Salt Lake Cityu, v Utahu.**

Študiral je na **Univerzi Utah.**

predsednik

M. RUSSELL BALLARD

Redni misijon je služil v **Angliji.**

Od leta 1974 do 1977 je služil kot **predsednik misijona** v kanadskem misijonu Toronto.

Svojo ženo Barbaro Bowen je spoznal na Univerzi Utah na **»Spoznavnem plesu«.**

Z **Barbaro Bowen** se je 28. avgusta 1951 poročil v templju Salt Lake.

Dedek: starešina Melvin J. Ballard iz zbora dvanajstih apostolov

Dedek: starešina Hyrum Mack Smith iz zbora dvanajstih apostolov

v zbor **dvanajstih apostolov** so ga podprli 6. oktobra 1985.

Kot **vršilec dolžnosti predsednika** zbora dvanajstih apostolov so ga oddelili 14. januarja 2018.

Po generalni konferenci oktobra leta 1980 je napisal več kot **600 pisem** v spodbudo članom, ki so se borili s svojim pričevanjem.

Ima **7** otrok, **43** vnukov, **91** pravnukov.

Na svoji pisalni mizi hrani škatlico z **Oreo piškotkom** v spomin na fanta, ki je po dolgi poti ravno prišel v begunsko taborišče, dobil škatlo piškotov in prvega ponudil predsedniku Ballardu.

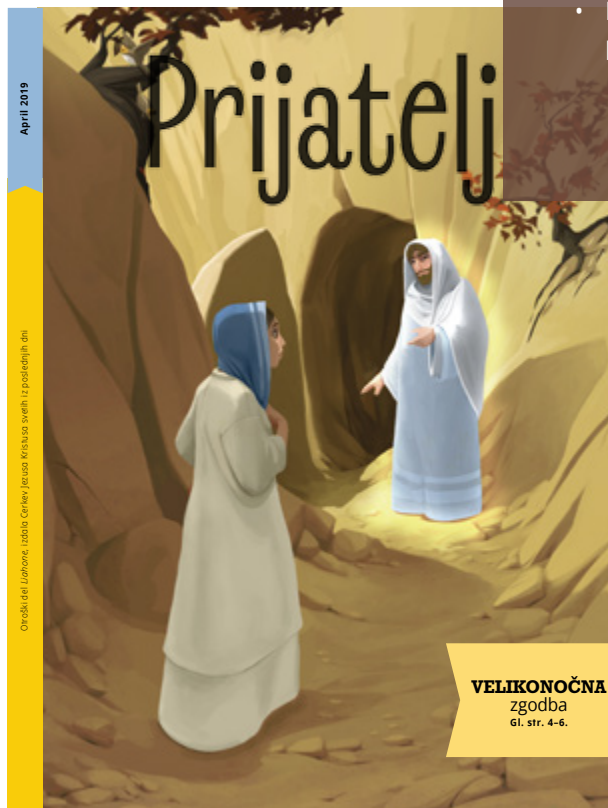
VEČ STRANI ZA OTROKE

Novega *Prijatelja*

dobro uporabite.

Če doma nimate otrok:

- *Prijatelja* lahko podarite družini, ki ne prejema *Liahone*.
- Lahko ga podarite prijatelju ali bližnjemu.
- Dajte ga voditeljici ali učiteljici Osnovne.

MLADI ODRASLI
POTREBUJETE
POMOČ PRI VELIKIH
ODLOČITVAH?

42

MLADINA
KAKO VI IN DRUGI
V TEŽAVAH LAHKO
NAJDETE MIR

52

VELIKA NOČ
NOVI OBIČAJI

62

CERKEV
JEZUSA KRISTUSA
SVETIH
IZ POSLEDNIH DNI

April 2019

Prijatelj

Otroški del *Liahone*, izdala Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni

VELIKONOČNA
zgodba

Gl. str. 4-6.

predsednik
Russell M.
Nelson

Veliki BOŽJI DAR

Nekega dne sva s sestro Nelson videla nekaj tropskih ribic v akvariju. Ribice živih barv in različnih oblik ter velikosti so švigale sem ter tja. Delavko, ki je bila v bližini, sem vprašal: »Kdo hrani te lepe ribice?«

Odgovorila je: »Jaz.«

Potem sem vprašal: »So se vam ribice kdaj zahvalile?«

Odgovorila je: »Ne šel.«

Nekateri ljudje so kot te ribice. Ne zavedajo se Boga in njegove dobrote do njih. Kako veliko bolje bi bilo, če bi se bolj zavedali Božje ljubezni in mu izražali hvaležnost.

Hvaležnost za Jezusa Kristusa

Bog je poslal svojega Sina, Jezusa Kristusa, da bi nam pomagal. To je naredil, ker nas ima tako zelo rad.

Jezus je prišel, da bi nas **odkupil**.

Zaradi njegove **odkupne daritve** bomo po smrti lahko vstali.

Zaradi njegove odkupne daritve se bomo lahko vrnili, da bomo za vedno živeli z nebeškim Očetom.

Jezus je pojasnil:

»Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl.«

(Jn 11:25–26)

To je čudovito sporočilo velike noči! ●

odkupi:

Plača za naše grehe, da bi se lahko vrnili k Bogu.

odkupna daritev:

Ko je Jezus trpel za naše grehe v vrtu Getsemani in umrl na križu na Kalvariji.

*Iz govora »Bogu hvala«, Liahona,
maj 2012, 77–80.*

Jezus je moj Odrešenik

Jezus je vstal na velikonočno jutro. Preberi povedi, da boš izvedel, kaj je naredil za nas. Ko boste prebrali vsako poved, pobarvajte sončni žarek. Potem pobarvajte še preostalo sliko.

Jezus je trpel v Getsemaniju in na križu, da bi nas rešil grehov.

Jezus je umrl in vstal, da bi nas rešil smrti.

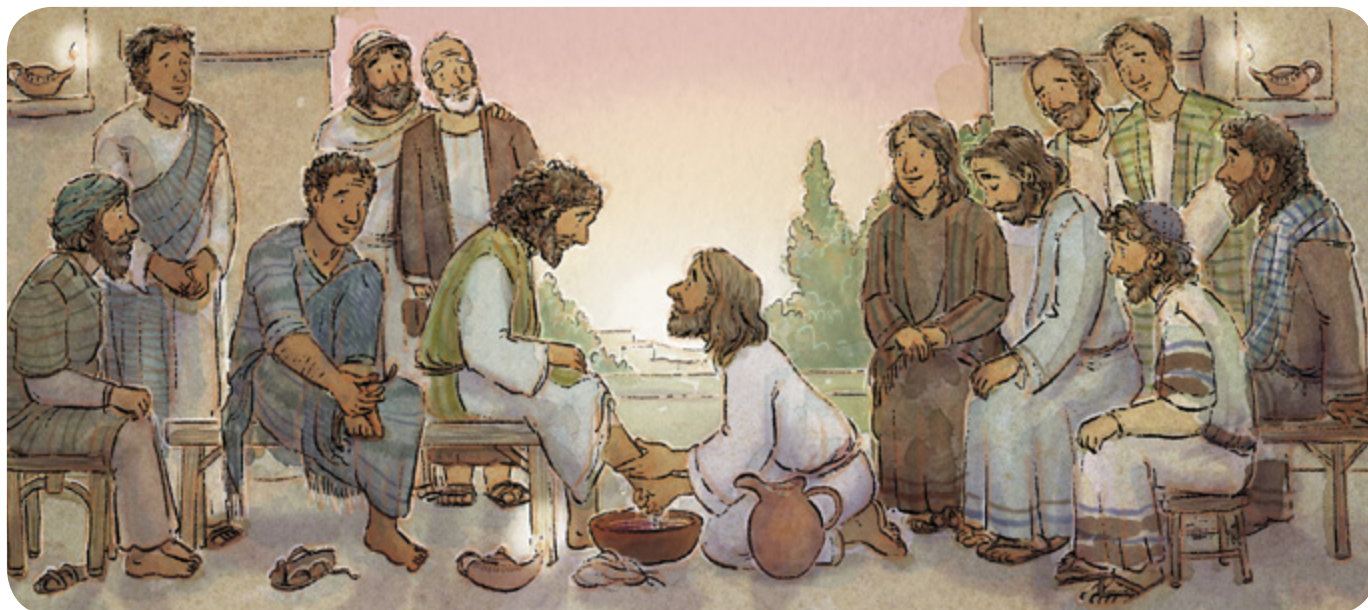
Jezus nam je dal zakramenti, da bi nam pomagal, da se ga spominjamo.

Jezus nas je učil, naj odpuščamo drugim.

Jezus nam je pokazal, kako naj bomo prijazni.

Zaradi Jezusa bomo po smrti vsi vstali.

Velikonočna zgodba

Jezus je imel rad svoje prijatelje. Umil jim je noge. Potem jim je dal zakrament. Rekel jim je, naj se ga spominjajo. Rekel jim je, naj imajo radi drug drugega.

Kasneje je Jezus šel v vrt. Molil je za vse nas. Čutil je bolečine zaradi naših boleznih. Čutil je bolečine zaradi naših grehov.

Jezni ljudje so Jezusa odpeljali.
Ranili so ga. Na križu je umrl
za nas. Prijatelji so njegovo
telo položili v grob.

Po treh dneh so se prijatelji vrnili. Grob je bil prazen!
Angeli so jim povedali: »Vstal je!« Jezus je oživel! Zaradi Jezusa
bomo po smrti vsi ponovno živel.

Jezus me ima rad. Ko se ga spominjam,
velika noč lahko postane nekaj posebnega. ●

Preberite o velikonočnem jutru v 28. poglavju Evangelija po Mateju.

Ko k njemu vrnem se

Veselo ♩ = 90-96

Besedilo in glasba: Sally DeFord

F C Dm B^b C F

1. Pas - tir vse svo - je ja - genj - čke nad - vse res rad i - ma. Ko
2. Od - re - še - nik nas rad i - ma in če od - i - dem stran, ko
3. Od - re - še - nik mi ka - že pot, ka - ko naj res ži - vim. In

C⁷ Am Dm Gm C⁷

ta - va - jo, jih iš - če, i - me - na vsa poz - na. Pos -
ta - vam, me po - iš - če, naj noč je a - li dan. Pos -
če bom spet za - ta - val, vem, bo od - pus - til mi. Pris -

F Dm Gm C⁷ A A⁷ Dm

lu - ša - jo pas - tir - jev glas in k nje - mu ste - če - jo. Poz -
lu - šal Je - zu - sov bom klic in k nje - mu bom pri - šel. Poz -
luh - nil rad bom Je - zu - su in bom o - pus - til greh. Bo

B^b C⁷ F Dm B^b C⁷ F

dra - vi in ob - ja - me jih, ko k nje - mu pri - de - jo.
dra - vil in ob - jel me bo, ko k nje - mu vr - nem se.
pol - no ra - dos - ti sr - ce, ko k nje - mu vr - nem se.

© 2019 Sally DeFord. Vse pravice pridržane.

Razmnoževanje pesmi je dovoljeno za priložnostno, nekomercialno uporabo v cerkvi in doma.

To sporočilo mora biti na vsakem izvodu pesmi.

Jane McBride

po resnični zgodbi

Delajte dobro (gl. 2 Kor 1:7).

»**R**ada bi, da popaziš na svojega brata,« je rekla mama. »Z očkom greva pomagat nekemu, ki je bolan.«

Med pometanjem po hiški sem dvignila pogled in prikimala. Mami je bila predsednica Društva za pomoč in pogosto je obiskovala sestre v našem oddelku.

»Hvala, Arlyn,« je rekla mami in me poljubila na vrh čela. »John spi. In na pultu vzhaja testo za kruh. Prosim, ne dotikaj se ga.«

Gledala sem skozi vrata, ko sta se z očkom na vozu odpeljala navzdol po prašni cesti. Ponosna sem bila, da mi mami zaupa.

Ko sem pometla kuhinjo, sem pogledala testo za kruh. Komaj sem čakala, da ga mami nocoj speče. Običajno smo svež kruh jedli z domačo marmelado. Vendar nam je pred tremi meseci marmelade zmanjkalo.

Marmelada! Ta misel mi je vzbudila lakoto po sladkem. Pogledala sem kozarec s sladkorjem, visoko na polici. Vedela sem, da ga mami hrani, da bi pripravila več marmelade.

A bolj ko sem razmišljala o sladkorju, bolj lačna sem postajala. Nazadnje sem povlekla stol do pulta in segla navzgor. S prsti sem se komaj dotaknila kozarca s sladkorjem. Povlekla sem ga bliže robu police.

Potem pa je kozarec zdrsnil s police! Poskušala sem ga ujeti, vendar je glasno padel prav na sredo testa za kruh. Sladkor se je raztresel vsepovsod po testu, pultu in po tleh.

»Oh, ne!« sem vzklila. To je zbudilo mojega bratca. Začel je jokati. Tudi *sama* sem hotela jokati. Kaj bo rekla mami o tem neredu?

Sladko poštenje

Ko sem pomirila Johna, sem po najboljših močeh počistila sladkor. Iz testa sem potegnila kozarec in ga pomila. Obrisala sem sladkor s pulta in tal. Vendar nisem mogla ničesar storiti, da bi spravila sladkor iz testa.

Pomislila sem, da bi kozarec položila nazaj na polico. Morda mami ne bi opazila, da je prazen. Vendar sem vedela, da to ne bi bilo prav. Tako sem kozarec postavila na mizo in čakala, da se mami in oči vrmeta domov.

Ko sta se vrnila, je mami takoj opazila kozarec za sladkor.

Globoko sem vdihnila. »Hotela sem samo poskusiti sladkor. Vendar sem prevrnila kozarec s police. Poskušala sem počistiti sladkor, vendar ga nisem mogla spraviti iz testa za kruh.« Besede so planile iz mene, medtem ko sem gledala v tla.

Mami je za trenutek molčala.

»Tako žal mi je,« sem zašepetala.

Mami je vzdihnila. »No, mislim, da bo nocoj kruh še posebej sladek,« je rekla. Dvignila sem pogled. Nežno se mi je nasmehnila. »Hvala, da si nama povedala, kaj se je zgodilo.«

Ko smo zvečer jedli kruh, smo se z mami in očijem pogovarjali o poštenju.

»V življenju vsi naredimo veliko napak,« je rekel očka. »A če smo pošteni in se pokesamo, sta nebeški Oče in Jezus srečna. Vedno bomo blagoslovljeni, če bomo pošteni - celo če se na začetku zdi težje.«

Še vedno sem bila žalostna, ker sem raztresla sladkor. Vedela sem, da letos zaradi moje napake verjetno ne bomo imeli toliko marmelade. Vendar sem bila vesela, da sem povedala resnico. Takega občutka sladkosti ne bi mogel dati noben sladkor. ●

Autorica živi v Koloradu v ZDA.

»Spolnjevanje božanskih zapovedi prinaša blagoslove, vedno! Kršenje božanskih zapovedi prinaša izgubo blagoslovov, vedno!«

Predsednik Russell M. Nelson, »Pokažite svojo vero«, 184. spomladanska generalna konferenca, apr. 2014, str. 35.

Starešina Bednar na obisku v Indiji

Starešina Bednar je z ženo Susan Bednar potoval po Indiji, da bi članom Cerkve v Indiji pričeval o Jezusu Kristusu. Indija je ena največjih držav na svetu. In kmalu bo tam prvi tempelj!

Starešina in sestra Bednar sta obiskala mesto Rajahmundry. Pred tem tam še nikoli ni bilo apostola.

Otroci so se rokovali s starešino Bednarjem.

Na sestanku v mestu Hyderabad je ta deklica starešini Bednarju postavila vprašanje.

»Več ko potujem po svetu, več narodov ko obiščem in več ko je ljudi, od katerih se imam blagoslov učiti, bolj spoznavam, da so po vsem svetu ljudje v bistvu enaki.«

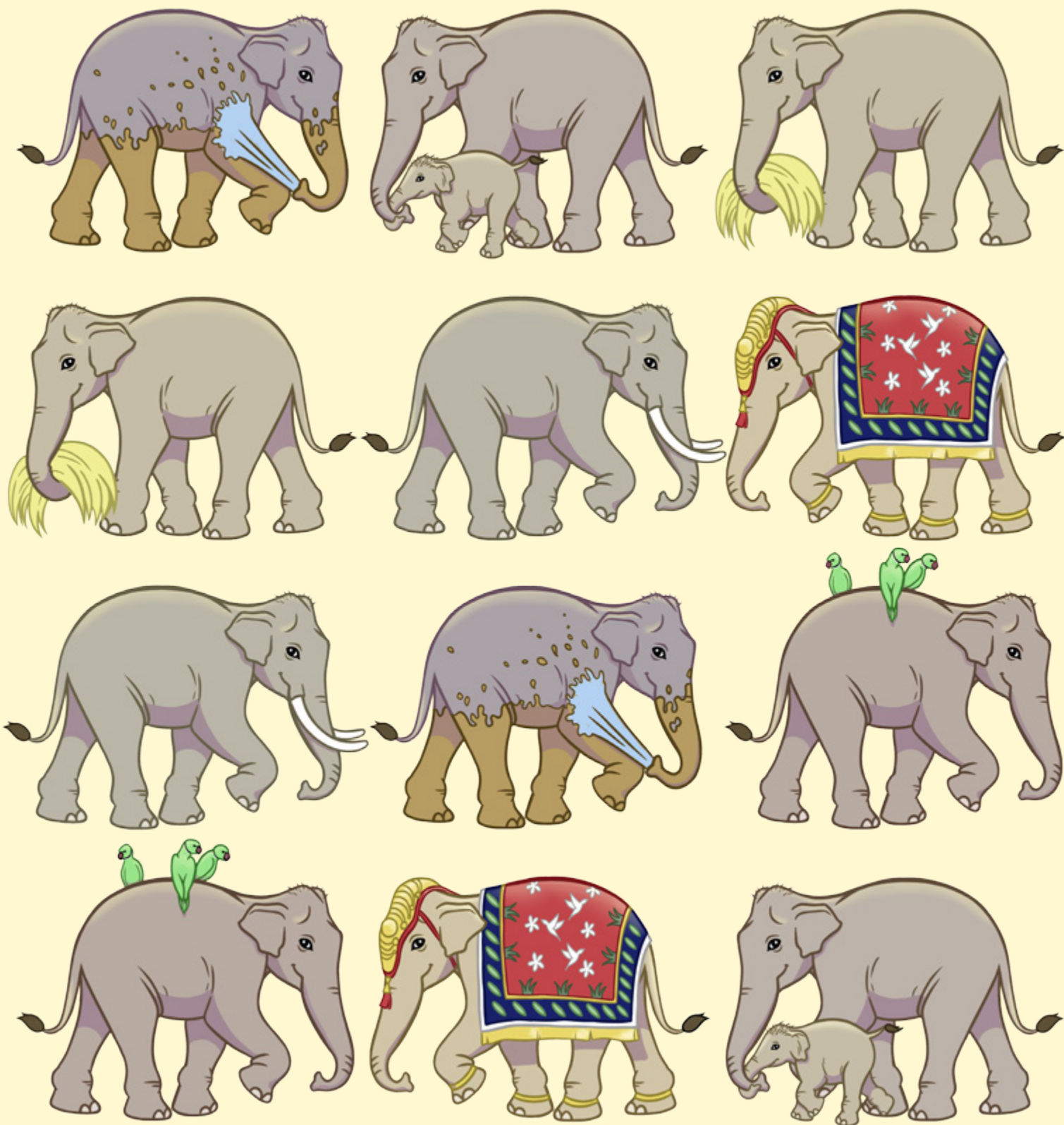

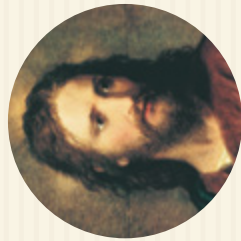
Vsi so bili srečni, da so slišali pričevanje Božjega apostola!

POVEŽI SLONE.

V Indiji je okrog 30.000 slonov. Koliko ujemajočih se parov najdeš spodaj? Katere so nekatere od tvojih najljubših živali, ki sta jih nebeški Oče in Jezus Kristus ustvarila?

Naši PREROKI in APOSTOLI

Jezus Kristus vodi Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni preko prerokov in apostolov. Spodaj preberite o njih. Potem **izrežite slike na strani P23** in jih prilepite v pravo polje. Lepilo nanesite samo na vrhnji del vsake slike, tako da jih boste lahko dvignili in spodaj prebrali podatke!

- V prvi službi je čistil delavnico za popravilo radijskih sprejemnikov.
- Postal je odvetnik in sodnik Utaškega vrhovnega sodišča.
- Bil je predsednik Univerze Brigham Younga.

Predsednik Dallin H. Oaks
prvi svetovalec v Prvem predsedstvu

- Bil je srčni kirurg.
- Učil se je veliko jezikov, tudi mandarinščino.
- Ima 10 otrok: 9 hčera in 1 sina.

Predsednik Russell M. Nelson
sedemnajsti predsednik Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

- Na srednji šoli je igral košarko.
- Oče ga je doma s pomočjo table učil fiziko.
- Bil je predsednik Ricks Collega, sedanjje univerze BYU–Idaho.

Predsednik Henry B. Eyring
drugi svetovalec v Prvem predsedstvu

- V kolidžu so mu zaradi njegovih visokih meril dali vzdevek »škof«.
- Bil je lastnik prodajalne avtov.
- Bil je misijonar v Angliji in predsednik misijona v Torontu v Kanadi.

Predsednik M. Russell Ballard
vršilec dolžnosti predsednika zbora dvanaajstih apostolov

- Bil je misijonarski družabnik starešine Cooka v Angliji.
- Delal je za Cerkevni izobraževalni sistem.
- Bil je predsednik univerze BYU.

Starešina Jeffrey R. Holland
iz zbora dvanaajstih apostolov

- Kot otrok je bil dvakrat begunec.
- Bil je pilot letala.
- Rad smuča z otroki in vnuki.

Starešina Dieter F. Uchtdorf
iz zbora dvanaajstih apostolov

- V srednji šoli je bil podajalec v ameriškem nogometu.
- Po služenju misijona v Nemčiji je krstil očeta kot člana Cerkve.
- Bil je predsednik Ricks Collega, ko je ta postal univerza BYU–Idaho.

Starešina David A. Bednar
iz zbora dvanaajstih apostolov

- Pričevanje je dobil, ko je s starejšim bratom bral svete spise in molil.
- Svojo bodočo ženo je videl na predstavitvi talentov na srednji šoli.
- Kot cerkveni voditelj je služil na Filipinih in Tihomorskih otokih.

Starešina Quentin L. Cook
iz zbora dvanaestih apostolov

- Med odraščanjem je za družino pekel kruh.
- Kot najstnik je sodeloval v predstavi Hrib Kumora v New Yorku.
- Preden je bil poklican za apostola, je delal kot odvetnik.

Starešina D. Todd Christofferson
iz zbora dvanaestih apostolov

- Bil je misijonar in kasneje predsednik misijona na Japonskem.
- Začel je s poslom za izdelavo in prodajo opreme za fitness.
- Služil je kot škof za vso Cerkev.

Starešina Gary E. Stevenson
iz zbora dvanaestih apostolov

- Njegovo drugo ime Gunnar pomeni »pogumni vojak«.
- Z družino so se preselili s Švedske v ZDA, ko je bil star 11 let.
- Delal je kot srčni kirurg.

Starešina Dale G. Renlund
iz zbora dvanaestih apostolov

- Odraščal je na mlekarški fermi v Idaho v ZDA.
- Bil je misijonar in predsednik misijona v Franciji.
- Govori francosko, portugalsko, špansko in angleško.

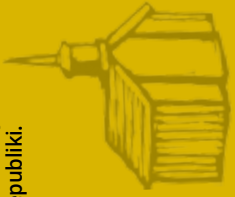
Starešina Neil L. Andersen
iz zbora dvanaestih apostolov

- Rad ima živali, tudi pingvine.
- Rad spoznava ljudi v vseh državah.
- Ima zapise družinske zgodovine, ki segajo vse do Prvega Zmaja Gongga, 837 n. š.

Starešina Gerrit W. Gong
iz zbora dvanaestih apostolov

- Bil je predsednik misijona v New York Cityju v ZDA.
- Njegov moto je »Najpomembnejši so ljudje«.
- Posvetil je prvo zgradbo svetih iz poslednjih dni v Češki republiki.

Starešina Ronald A. Rasband
iz zbora dvanaestih apostolov

- Prijaha iz Brazilije in je tam služil kot misijonar in kot predsednik misijona na Portugalskem.
- Cerkev je z družino spoznal kot fantek.
- Na misijon se je začel pripravljati pri 12-letih.

Starešina Ulisses Soares
iz zbora dvanaestih apostolov

Odgovore preverite na [lds.org/prophecy-and-apostles](https://www.lds.org/prophecy-and-apostles).

IZGINULI PLAŠČ

Sheila Kindred

po resnični zgodbi

Gospod je rekel, da bo odpustil tistim, ki jim bo odpustil, od nas pa zahteva, da odpuščamo vsem ljudem (NaZ 64:10).

»Mami, mojega plašča ni!« je rekel Brad. Bil je čas, da gredo iz cerkve domov, vendar Brad na obešalniku ni našel svojega plašča.

»Ali si prepričan, da si ga obesil sem?« je vprašala mami.

»Da. Bil je prav tukaj.« Bradov plašč je bil svetlo moder in rdeč. Težko bi ga zgrešil.

»Morda ga je kdo prestavil. Pogledjmo po stavbi,« je rekel oči.

Mami, oči in Brad so se ločili, da bi pregledali druge prostore. Pogledali so v škatlo z najdenimi predmeti, kapelo, Bradov razred nedeljske šole, sobo Osnovne in vse obešalnike. Pogledali so celo v toaletne prostore, vendar plašča niso našli.

»Nekdo ga je verjetno pomotoma vzel. Prepričan sem, da ga bodo vrnilo naslednji teden, takoj ko bodo ugotovili, da ni njihov,« je rekel oči.

»Medtem lahko nosiš svoj stari plašč,« je rekla mami.

Brad se je namrščil. Ni maral svojega starega plašča. Bil je tanek, zbledel in premajhen. Rad je

imel svoj novi rdečomodri plašč, v katerem je bil videti kot superjunak.

»Verjetno je nekdo videl, kako super plašč imam in ga ukradel,« si je mislil Brad. Kako se je to lahko zgodilo v cerkvi? Tam naj bi bili vsi pošteni. Brad temu roparju ne bo pustil, da bi se izmazal. Imel je načrt. Naslednjo nedeljo bo pozorno gledal, kdo nosi njegov plašč. Potem ga bo zagrabil in zavpil: »Stoj, tat!« Žal jim bo, da so ga sploh vzeli.

Brad je komaj čakal nedeljo, da bo uresničil svoj načrt. Vendar je bilo naslednjo nedeljo pretoplo za plašče in naslednjo prav tako.

Nedeljo zatem je Brad sumničavo opazoval fante v Osnovni in se spraševal, kdo mu je ukradel plašč. Je bil ta veliki fant? Ali pa je bila morda deklica. Čutil je, da ne more nikomur zaupati. Brad tega občutka ni maral.

Po sestankih je tekal po stavbi in opazoval družine, ki so si oblačile plašče. Vendar svojega plašča ni videl

nikjer. Pogledal je celo še enkrat v škatlo najdenih predmetov, /.../ vendar plašča ni bilo. Kje bi lahko bil?

Na poti domov se je domislil novega načrta. Molil bo. Vedel je, da nebeški Oče lahko najde izgubljene predmete. Tisti večer je molil in rekel: »Nebeški Oče, prosim povej, kdo mi je vzel plašč. Hočem ga nazaj.«

Brad je čakal, da se mu bo v mislih pojavilo roparjevo ime ali obraz. Vendar je namesto tega začel razmišljati o svojem prijatelju Carlu. Brad je v Osnovni običajno sedel poleg Carla. Veliko sta se šalila in smejala. Toda Carla nekaj tednov ni bilo v cerkev Brad ga je pogrešal.

Kaj če je *Carl* vzel njegov plašč? Morda si Carl ne upa v cerkev, ker se boji, da Brad ne bo več njegov prijatelj. Brad je želel, da bi Carl spet prišel v cerkev. Odločil se je da na Carla ne bo kričal, če je vzel njegov plašč. Odpustil mu bo.

Brad se je počutil bolje in zlezal v posteljo.

Naslednjo nedeljo v Osnovni ni bilo Carla, temveč nov fant. Imel je rdečomodro črtasto kravato.

»Dobra kravata,« je rekel Brad novemu dečku, ki je sedel poleg njega. »Videti si kot superjunak.«

Deček se je nasmehnil.

Tudi Brad se je nasmehnil. Nič več ni iskal roparjev. Iskal je prijatelje. ●

Avtorica živi v Iowi v ZDA.

Pozdrav
iz
Estonije!

Sva Margo in Paolo.
Letos potujeva po svetu,
da spoznavava Božje
otroke. Pridružite se nama
na obisku Estonije!

To je Talin, glavno mesto Estonije. Staro je že okrog osemsto let! V Estoniji je veliko divjine, kot so gozdovi in močvirja. Pravzaprav več kot polovico Estonije pokrivajo gozdovi. Veliko ljudi v Estoniji rado preživlja svoj čas v gozdovih.

Tako se reče »živijo«
po estonsko:

Tere!

In tako se reče
imenu Cerkve:

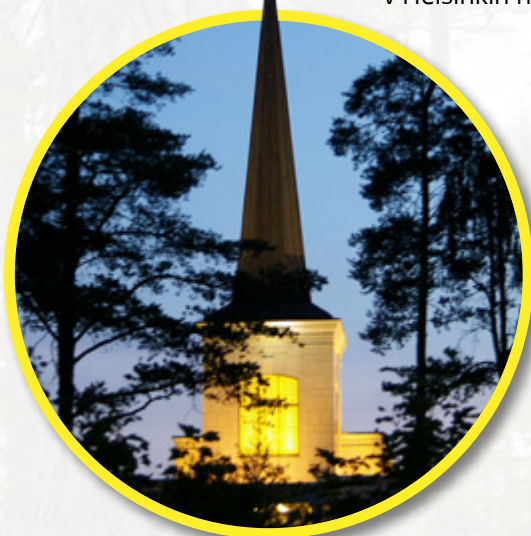
Viimse
Aja Pühade
Jeesuse Kristuse
Kirik.

Estonija je v severni Evropi.
Ima več kot dva tisoč
otokov. Tam živi okrog 1,3
milijona ljudi.

Kaj je za kosilo v Estoniji? Lahko je svinjina ali vložene ribe s krompirjem, zeljem, kisló smetano in črnim kruhom. Temu se reče papalinn sendvič.

Cerkev v Estoniji je majhna, a močna. Tam je okrog tisoč članov. Najbližji tempelj je zanje v Helsinkih na Finskem.

Ali radi pojete v Osnovni? Vsakih pet let se Estonci zberejo na velikem praznovanju, da s petjem in plesom proslavijo svojo domovino.

**Ali si iz Estonije? Piši nam!
Radi bi slišali tvojo zgodbo.**

Hvala, ker ste z nama raziskovali Estonijo. Se vidimo prihodnjič!

Spoznajte dve sestri iz Estonije!

Nekega večera, ko sem hotela v posteljo, nisem našla svojega medvedka. Iskala sem ga, a ga nisem našla. Molila sem. Potem sem ga našla in imela lepe sanje.

Bianka J., 7 let

Z družino radi služimo drugim. Služenje nam pomaga, da čutimo Svetega Duha, kar nam daje topel občutek miru. S sestrico pripravljava darila za druge, ker želiva, da bi se počutili ljubljene.

Piibe J., 10 let

Občutek PREROJENOSTI

Jessica Larsen

po resnični zgodbi

Estonija

»P resenečenje imam!« je rekla *Ema* (mama), ko je prišla po Rasmusa v šolo. Hodila sta po ozkih ulicah, obdanih s pisanimi zgradbami.

»Rosolje za večerjo?« je Rasmus upajoče ugibal. Jedli so jo ravno prejšnji teden za njegov sedmi rojstni dan. Vendar bi lahko vedno pojedel še več solate iz rdeče pese in krompirja z vloženim slanikom.

Ema je smeje odkimala. »Zjutraj sem na avtobusu spoznala dve dekleti. Misijonarki. Nocoj naju bosta obiskali, da se bomo pogovarjali o njuni cerkvi.«

Rasmus jo je zvedavo pogledal. Še nikoli prej ni srečal misijonarjev.

Ko sta prišli, se je v svoji sobi igral z gasilskim to-vornjakom. »Tere! Tere! Živijo!« sta pozdravili *Emo*, ko

sta vstopili v stanovanje. Sezuli sta si težke škornje in obuli copate, ki jih je imela *Ema* za obiskovalce. *Ema* ju je peljala k oranžnemu kavču. Rasmus pa je ostal pri vratih.

Višja ženska ga je opazila in se nasmehnila. Na njeni črni tablici je pisalo Ōde Craig (sestra Craig). »Tvoja mami nama je povedala, da si ravno praznoval rojstni dan,« je rekla. »Nekaj sva ti prinesli.« Pokazala mu je majhno kartico. Natančno jo je pogledal.

Bila je slika moškega. Oblečen je bil v bela oblačila in imel je iztegnjene roke.

»Ali veš, kdo je to?« je vprašala Ōde Craig.

Rasmus ni poznal njegovega imena. Te slike ni videl nikoli prej. Vendar se je moški zdel prijazen in močan.

»Mislim, da je kralj!« je rekel Rasmus.

Obe misijonarki sta se nasmehnili. »Da, res je! On je Kralj kraljev! Ime mu je Jezus Kristus.« Ōde Craig je iz torbe potegnila knjigo z modrimi platnicami. »In to je knjiga, ki uči o njem, *Mormoni Raamat*. Mormonova knjiga.«

Z *Emo* sta zaēala brati Mormonovo knjigo vsak dan, preden je Őel v Őolo. V Őoli so v Rasmusovem razredu hodili na sprehode v naravo, nakar so Őli za dve uri spat. Po Őoli sta se z *Emo* pogosto sestajala z misijonarkama. Pogovarjali so se o tem, kar sta prebrala v Mormonovi knjigi. Vēasih jim je *Emo* postregla s *kringlom*, pletenko cimetovega kruha. Ob koncih tedna sta se z *Emo* vozila s kolesi ali imela piknik na obali. Vēasih sta Őla na dolg sprehod v gozd ali ob najljubŐi reki.

Na enem teh gozdnih sprehodov mu je *Emo* povedala, da se hoēe krstiti. Rasmus se je nasmehnil. Misijonarki sta *Emo* prosili, naj moli o tem, ali naj se krsti ali ne. Zdelo se je, da je dobila odgovor!

»In toēno vem, kje se bom krstila,« mu je z nasmehom povedala. »Ali uganeŐ?«

Rasmus je pomislil na lekcije misijonark o krstu. Kazali sta sliko, na kateri je bil Jezus z Janezom Krstnikom v reki. /.../

»V reki!« je vzkliknil. »Najini najljubŐi reki.«

Rasmus je teden kasneje stal na reēnem bregu z misijonarkama in nekaj drugimi ljudmi iz cerkve. *Emo* je bila pripravljena na krst. Popolnoma se je potopila v vodo, prav kakor Jezus. Ko je vstala, se je smehljala. Rasmus si je Őelel ta trenutek za vedno zapomniti – modro vodo, divje roēe v zeleni travi in mamin nasmeh.

»Kako se ti je zdelo, ko si se krstila?« je vpraŐal kasneje, ko so vsi jedli piŐkote, ki sta jih prinesli misijonarki.

»ēudovito,« je rekla. »Za vedno sem hotela ostati v reki. Poēutim se tako prerojeno.« Tesno ga je objela.

»Za svoj naslednji rojstni dan se hoēem krstiti prav kakor ti in Jezus,« ji je povedal. »Tudi jaz bi se rad poēutil prerojenega!« ●

Autorica Őivi v Teksasu v ZDA.

Reyna I. Aburto

druga svetovalka
v generalnem predsedstvu
Društva za pomoč

Spet ga bom videla

Odraščala sem v Nikaragvi. Ko sem bila majhna, sem vse počela s svojim starejšim bratom. Skupaj sva hodila v šolo. Skupaj sva šla v trgovino. Doživela sva vse vrste pustolovščin na našem dvorišču. Bila sva srečna.

Ko pa sem bila stara devet let, se je zgodilo nekaj žalostnega. Brat je umrl v potresu. Najprej se ni zdelo resnično, da ga ni več. Predstavljala sem si, da bo potrkal na vhodna vrata. Povedal nam bo, da je bil samo nekje drugje. Strmela sem v vrata z upanjem, da se bo to zgodilo. Tako močno sem si ga želela ponovno videti.

Sčasoma je postalo malce lažje. Brata sem še vedno pogrešala, vendar sem lahko spet čutila srečo.

Tedaj še nisem bila članica Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. Ko pa sem odrasla, sem spoznala Cerkev in se krstila. Nekega dne sem pomivala posodo. Bil je velikonočni čas. Razmišljala sem o vstajenju in o svojem bratu.

Nenadoma me je prevzel nek občutek. Spomnila sem

se sanjarjenja o svojem bratu. Spoznala sem, da sploh ni bilo nespametno! Prišlo je od Svetega Duha, da bi me potolažil in vodil. Nekega dne bo moj brat res vstal. In res ga bom ponovno videla.

Če je umrl kdo, ki ga imate radi, je prav, če ga pogrešate in ste žalostni. Ko boste pripravljeni, govorite z družino ali nekom odraslim. Molite k nebeškemu Očetu o tem, kako se počutite. Pomaga vam lahko ponovno občutiti mir.

Ne glede na vse se spomnite, da vas ima Jezus Kristus rad. Za veliko noč se spominjamo, da se je žrtvoval za nas. Zaradi njega bomo vsi vstali in za vedno bomo lahko živeli s svojimi družinami. ●

Tolažilne kartice

Kartice izrežite. Lahko jih prepognete na pol ali uporabite kot knjižna kazala. Hranite jih v svojih svetih spisih ali na drugem mestu, da jih lahko pogledate, ko ste žalostni, osamljeni ali prestrašeni.

»Ne bom vas
zapustil sirot, prišel
bom k vam.«

Jn 14:18

»In obrisal bo vse
solze z njihovih oči.«

Raz 21:4

Veselimo se in se
ne bojmo, kajti Gospod
je z nami in nam bo
stal ob strani.

NaZ 68:6

Pokaži in povej

Rada opazujem tempelj.

Rebecca C., 9 let, Aragua, Venezuela

Ko smo nekega dne šli v avtomobil, ga nismo mogli vžgati. Preverili smo motor, a nič. Začutila sem, da bi morala moliti, in to sem storila. Čez nekaj minut je avtomobil vžgal. Zelo sem vesela, ker mi nebeški Oče vedno lahko pomaga.

Brooklyn B., 9 let, Quetzaltenango, Gvatemala

Pred dvema letoma smo v šoli dobili novega sošolca. Bil je neprijazen do drugih. Nihče več ga ni maral in do njega so postali neprijazni. Zdelo se je, da je zaradi tega žalosten, zato nisem ravnala kot ostali. Več mojih prijateljev je to opazilo in so sledili mojemu vzoru. Če bom delala, kar želi Bog, verjamem, da bom srečnejša in varnejša. Če bom pogumna in bom povedala, kar mislim, verjamem, da bom našla našla prijatelje, ki me bodo imeli radi prav takšno, kot sem.

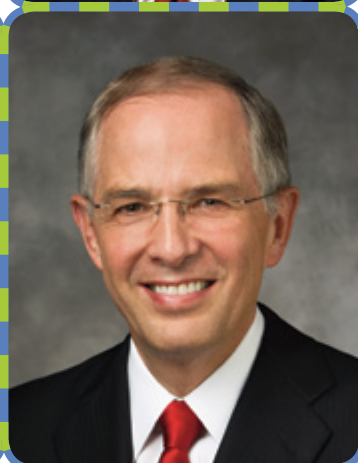
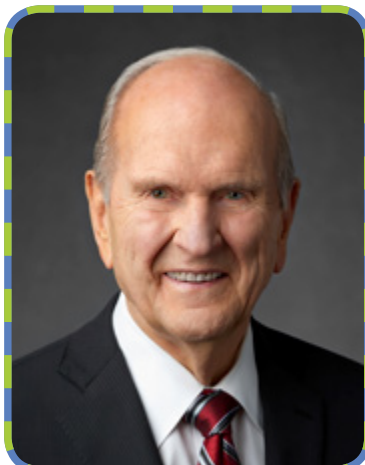
Vestina K., 11 let, Vilna, Litva

Rad igram nogomet z mlajšimi otroki in jih učim novih spretnosti. To je eden od načinov, kako rad služim.

Saša K., 11 let, Moskva, Rusija

Te fotografije
prilepite v ustrezna
polja na straneh
P12–P13.

Dragi starši!

Ta mesec so v *Prijatelju* zgodbe in dejavnosti, ki bodo vaši družini pomagale praznovati veliko noč. Upamo, da boste z družino ves mesec radi premišljevali o veliki noči!

- »Veliki Božji dar« (P2) – velikonočno sporočilo predsednika Russella M. Nelsona
- »Jezus je moj Odrešenik« (P3) – pobarvanka o Jezusovi odkupni daritvi in vstajenju
- »Velikonočna zgodba« (P4–P6) – ilustrirana svetospisna zgodba
- »Ko k njemu vrnem se« (P7) – lepa nova pesem o kesanju
- »Občutek prerojenosti« (P18) – zgodba o estonskem dečku, ki se uči o Jezusu
- »Spet ga bom videla« (P20) – pričevanje sestre *Reyne I. Aburto o vstajenju*

Prosimo pišite nam, kako je vaša družina uporabila te zgodbe in dejavnosti.

Želimo vam blagoslovljeno veliko noč!

Prijatelju

New Friend

50 E. North Temple Street,
Room 2393
Salt Lake City, UT 84105 ZDA
liahona@ldschurch.org

Poišči skrito liahono!

VSEBINA

- P2** Od Prvega predsedstva: Veliki Božji dar
- P4** Zgodbe iz svetih spisov: Velikonočna zgodba
- P7** Glasba: Ko k njemu vrnem se
- P8** Sladko poštenje
- P10** Apostoli po svetu: Strešina Bednar na obisku v Indiji
- P12** Naši preroki in apostoli
- P14** Izginuli plašč
- P16** Pozdrav iz Estonije!
- P18** Občutek prerojenosti
- P20** Spet ga bom videla
- P22** Pokaži in povej
- P23** Fotografije prerokov in apostolov

NA NASLOVNICI PRIJATELJA

Ilustracija: Patricia Castaleo